

พีพพี
ครั้งที่ 4

Green Industry

กระทรวงอุตสาหกรรม

คู่มืออุตสาหกรรมสีเขียว

แนวทางส่งเสริมและ
พัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม
สู่อุตสาหกรรมสีเขียว

คู่มืออุตสาหกรรมสีเขียวสำหรับผู้ประกอบการ

โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

โทร. 0-2202-3249, 3196 โทรสาร. 0-2202-3199

www.greenindustry.go.th

พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2554 จำนวน 1,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2554 จำนวน 1,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 5,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 จำนวน 6,000 เล่ม

ISBN: 978-616-265-037-6

พิมพ์ที่ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

สารจากปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ในช่วงเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และ ภัยธรรมชาติที่ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบบเศรษฐกิจ และการดำเนินชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาคและประเทศ ที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นรัฐบาลจึงได้เตรียมความพร้อมระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสร้างโอกาสเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยการพัฒนาคน สร้างฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานของการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งน้อมนำ **“ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”** มาประยุกต์ใช้เป็นธงชัยในการนำทางการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องสู่ความสมดุลและยั่งยืน

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ริเริ่ม **“โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว”** ขึ้นในปี พ.ศ. 2554 เพื่อส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม ให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างมีความสุขไปพร้อมๆ กันเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวเป็นการบูรณาการกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม นับเป็นโครงการที่สร้างความภาคภูมิใจของกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสเนื่องในปี่มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 84 พรรษาในปี พ.ศ. 2554

จึงเป็นที่น่ายินดีอย่างยิ่งที่การขับเคลื่อนโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากทุกภาคส่วน ทำให้การดำเนินงานมีความก้าวหน้าตามลำดับและเป็นไปตามแผนงานที่ได้วางไว้ กระทรวงอุตสาหกรรมหวังว่าสถานประกอบการที่ได้รับใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวจะมุ่งมั่นพัฒนาเพื่อก้าวสู่ระดับสูงขึ้นต่อไปอย่างต่อเนื่อง และขอเชิญชวนให้หน่วยงานที่ยังมิได้เข้าสู่สังคมอุตสาหกรรมสีเขียวให้ความสนใจและเข้ามีส่วนร่วม มุ่งสู่คุณภาพของการพัฒนาเพื่ออนาคตอันสดใสของประเทศไทยต่อไป

การปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อให้การประกอบกิจการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นอกจากจะทำให้โรงงานหรือผู้ประกอบการโรงงานมีผลประกอบการที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดแล้วยังจะทำให้ชุมชนโดยรอบเกิดการยอมรับและสามารถอยู่ร่วมกับโรงงานอย่างปกติสุขต่อไปอย่างยั่งยืน

(ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

การเปิดตัวโครงการวันพุธ ที่ 4 พฤษภาคม 2554

แนวความคิดในเรื่องของ “อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)” เกิดขึ้นเนื่องจากความสำคัญของการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข ในสถานการณ์ปัจจุบันสิ่งแวดล้อมได้รับผลกระทบจากการเติบโตทางด้านอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงถึงเวลาที่จะต้องมีการพัฒนา ปรับปรุง และสร้างความตระหนักให้ภาคอุตสาหกรรมได้คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เพื่อให้สิ่งแวดล้อมกับอุตสาหกรรมสามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างยั่งยืน

กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวขึ้น เพื่อผลักดันและส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมมีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือ และประชาชนไว้วางใจ และเกิดการสร้างเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียวของประเทศ (Green GDP) มีมูลค่าสูงขึ้นด้วย

คู่มือแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสีเขียวฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งจัดทำเป็นตัวอย่างแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในการพัฒนาองค์กรสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)

สำหรับการจัดทำคู่มือแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ต้องการพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ได้ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ตลอดจนได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว จากกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว (สอข.)

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

	หน้า
1. การประยุกต์ใช้แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	
1.1 ขอบเขต	1
1.2 นิยามศัพท์	1
2. ความเป็นมาโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	
2.1 ความเป็นมา	4
2.2 แนวคิดและกรอบการดำเนินการของอุตสาหกรรมสีเขียว	6
2.3 หน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการ	9
2.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	11
3. ข้อกำหนดของการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว	
ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว	13
ระดับที่ 2 กิจกรรมสีเขียว	14
ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว	14
ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว	16
ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว	17
4. แนวทางการปฏิบัติตามข้อกำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว	19
5. ขั้นตอนการดำเนินการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	42
6. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	47
7. ภาคผนวก	
ภาคผนวก 7.1 สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว	54
ภาคผนวก 7.2 ตัวอย่างใบสมัครการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	58
ภาคผนวก 7.3 ตัวอย่างใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวทั้ง 5 ระดับ	60
ภาคผนวก 7.4 วิธีแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	66
ภาคผนวก 7.5 ตัวอย่างการใช้ตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	67
ภาคผนวก 7.6 การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11	70
ภาคผนวก 7.7 แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม (มอก. 9999 เล่ม 1-2556)	72
8. คณะทำงานโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	77
9. บรรณานุกรม	86

1 การประยุกต์ใช้ แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)

1.1 ขอบเขต

คู่มืออุตสาหกรรมสีเขียวเล่มนี้จะใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ทุกขนาด ทุกประเภท ทุกพื้นที่ เพื่อดำเนินการขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวจากกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งครอบคลุม นิยามศัพท์ หลักการ แนวทางปฏิบัติเพื่อการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสีเขียวและขั้นตอนการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวในแต่ละระดับของกระทรวงอุตสาหกรรม

1.2 นิยามศัพท์

อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)	อุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการมุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง พร้อมกับการประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดโซ่อุปทานเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
องค์กร	สถานประกอบการอุตสาหกรรมที่ขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวจากกระทรวงอุตสาหกรรม
ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)	การแสดงความมุ่งมั่นในรูปแบบของนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน
ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)	การดำเนินกิจกรรมตามนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่กำหนดเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมสำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้
ระบบสีเขียว (Green System)	การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบมีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับ และการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ
วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)	การที่ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในทุกด้านของการประกอบกิจการ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

เครือข่ายสีเขียว (Green Network)	การแสดงให้เห็นการขยายเครือข่ายตลอดโซ่อุปทานสีเขียว โดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเข้าสู่กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย
วัฒนธรรมองค์กร ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Culture)	การสร้างให้บุคลากรภายในองค์กรเกิดความเชื่อ จิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม และมีพฤติกรรมร่วมกัน สร้างค่านิยม การดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม และมีการเผยแพร่ทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมให้แก่บุคลากรภายในองค์กรและผู้เกี่ยวข้อง มีการกำหนดแนวทางสำหรับการปฏิบัติเพื่อให้เกิดพฤติกรรมการให้ความสำคัญและใส่ใจสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืนจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร มีการกำหนดวิธีการในการประเมินความคงอยู่ของวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม และนำมาปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
จริยธรรมด้าน สิ่งแวดล้อม (Environmental Ethics)	คุณลักษณะทางความประพฤติที่มนุษย์ควรยึดถือปฏิบัติต่อธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสัจธรรมว่าด้วยธรรมชาติ ได้แก่ การใช้ทรัพยากรอย่างมีเหตุผล ควบคู่ไปกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน
โซ่อุปทานชั้น ที่ 1 (First Tier)	สถานประกอบการที่ผลิตวัตถุดิบป้อนให้กับผู้ขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวโดยตรง และมีคุณสมบัติเป็นโรงงานจำพวกที่ 1 หรือ 2 หรือ 3 ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 หรือสถานประกอบการภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510
โรงงานจำพวกที่ 1	โรงงานที่ใช้เครื่องจักรไม่เกิน 20 แรงม้า หรือคนงานไม่เกิน 20 คน เป็นโรงงานขนาดเล็กที่ไม่มีปัญหามลพิษ สามารถประกอบกิจการโรงงานโดยไม่ต้องขออนุญาต ยกเว้นโรงงานขนาดเล็กบางประเภทที่มีปัญหามลพิษ (ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2535)
โรงงานจำพวกที่ 2	โรงงานที่ใช้เครื่องจักรไม่เกิน 50 แรงม้า และคนงานไม่เกิน 50 คน เป็นโรงงานขนาดกลาง ไม่มีปัญหามลพิษหรืออาจมีเล็กน้อย แก้ไขปรับปรุงได้ไม่ยาก สามารถประกอบกิจการโรงงานโดยไม่ต้องขออนุญาต แต่ต้องแจ้งแก่ทางราชการทราบก่อนเดินเครื่องจักร และเสียค่าธรรมเนียมรายปี (ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2535)
โรงงานจำพวกที่ 3	โรงงานที่ไปใช้เครื่องจักรเกิน 50 แรงม้า และคนงานเกิน 50 คน อาจก่อให้เกิดปัญหามลพิษหรือเหตุเดือดร้อน รำคาญ หรือเหตุอันตรายต้องควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ผู้ประกอบการต้องขออนุญาตก่อนจะตั้งโรงงาน (ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2535)

คณะกรรมการพัฒนาและดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ทำหน้าที่กำหนดกรอบแนวความคิด แผนงาน แนวทางดำเนินการ และกรอบงบประมาณ เพื่อการพัฒนาและดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว บูรณาการโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวของหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข มาตรการและสิทธิประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการกำกับดูแลและติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินการ และดำเนินการอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย
คณะอนุกรรมการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	คณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการพัฒนาและดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ให้ทำหน้าที่พิจารณาจัดทำหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการประเมินระดับอุตสาหกรรมสีเขียว รวมทั้งคู่มือขั้นตอนการดำเนินงาน และเอกสารต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงาน คัดเลือก ตรวจสอบประเมิน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด พิจารณาให้การรับรองตราสัญลักษณ์อุตสาหกรรมสีเขียว และดำเนินงานอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ซึ่งต่อไปในเอกสารนี้จะใช้คำว่า "คณะอนุกรรมการ"
การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)	รูปแบบของการพัฒนาที่สนองความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนรุ่นต่อไปในอนาคต ต้องประนีประนอมยอมลดทอนความสามารถในการที่จะตอบสนองความต้องการของตนเอง
การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement)	การปรับปรุงที่เกิดขึ้นจากความพยายามอย่างต่อเนื่อง ค่อยเป็นค่อยไปในการปรับปรุงจากมาตรฐานเดิมที่มีอยู่ให้ดีขึ้น รวมถึงการปรับปรุงการทำงานประจำวันให้ดียิ่งขึ้น
เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy)	ระบบเศรษฐกิจที่ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในปัจจุบันดีขึ้นและสามารถลดความไม่เสมอภาคได้ในระยะยาวด้วย ในขณะที่ไม่ทำให้ประชาชนรุ่นหลังประสบกับความเสียหายในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมสภาพและปัญหาด้านนิเวศวิทยา
ผู้ได้รับการรับรอง	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจสอบ/ตรวจประเมินว่าเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่ยื่นขอรับการรับรอง และได้รับการรับรองจากกระทรวงอุตสาหกรรม

2 ความเป็นมา โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

2.1 ความเป็นมา

ประเทศไทยมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) ตามที่ได้ให้สัตยาบันรับรองปฏิญญาโจฮันเนสเบิร์กว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (Johannesburg Declaration on Sustainable Development - JDSD) เมื่อปี พ.ศ. 2545 และปฏิญญามะนิลาว่าด้วยอุตสาหกรรมสีเขียว (Manila Declaration) เมื่อปี พ.ศ. 2552 กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยดำเนินการในเชิงรุก มุ่งเน้นในการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและพัฒนาอย่างยั่งยืน

โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ของประเทศไทยเป็นการริเริ่มของปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี เกิดขึ้นหลังจากที่ได้เข้าร่วมการประชุมสัมมนา Green Industry ขององค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Industrial Development Organization - UNIDO) ซึ่งเป็นองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามมติของที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ซึ่งในขณะนั้นโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวยังเป็นนามธรรมอยู่มากเพื่อให้มีการนำมาปฏิบัติในภาคอุตสาหกรรมเพื่อให้เป็นรูปธรรม โดยปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมมอบหมายให้คณะทำงานสนับสนุนด้านวิชาการ (Support Team) ดำเนินการใน 2 ประเด็น ดังนี้

- 1) เสนอแนวทางและจัดทำ Green Industry ให้เป็นรูปธรรมและสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นขั้นตอนในแบบฉบับของประเทศไทย ภายใต้ 2 แนวคิดหลัก คือ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)
- 2) บูรณาการโครงการที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของทุกหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรมมารวมอยู่ภายใต้ร่มเงาใหญ่ของโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวงอุตสาหกรรมตั้งอยู่บนแนวคิดความสมัครใจของสถานประกอบการที่ต้องการดำเนินธุรกิจให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนโดยดำเนินการอย่างเป็นระบบใน 5 ระดับ จากระดับที่ง่ายไปสู่ระดับที่ยาก ในอดีต UNIDO ได้ริเริ่มนโยบายสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Industry) ในปี พ.ศ. 2552 และได้เริ่มสร้างกรอบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership) ในปี พ.ศ. 2554 แต่แนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวของ UNIDO ยังเป็นนามธรรมอยู่มากและขาดขั้นตอนการพัฒนาสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว ทำให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมไม่ทราบว่าต้องเริ่มทำอะไรจึงนำไปสู่การเพิกเฉยในที่สุด

ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2553 ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้มีการประชุมหารือกับทีมงานวิชาการ (Support Team) ถึงแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยนำหลักการบริหารจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (Total Quality Management - TQM)

ผนวกกับหลักการสร้างความสมดุลระหว่าง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม (Triple Bottom Line) ก่อให้เกิดเป็นหลักการของ “อุตสาหกรรมสีเขียว” บนพื้นฐานสำคัญของ 2 เสาหลัก คือ

- 1) การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) และ
- 2) การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)

ดร.วิฑูรย์ ลิ้มชะโคคดี
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

แนวความคิดเรื่อง “อุตสาหกรรมสีเขียว” ตามที่มีแนวทางปฏิบัติเพื่อการขอรับการรับรองในคู่มือเล่มนี้ เป็นผลสัมฤทธิ์ของข้าราชการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยคณะทำงานสนับสนุนงานของกระทรวงอุตสาหกรรม (Support Team) จึงเป็นผลงานของคนไทยอย่างแท้จริง และเป็นเรื่องที่ได้นำเสนอในการประชุมต่างประเทศจนได้รับการยอมรับและกล่าวถึงในระดับหนึ่งแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่

ต่อมาในปลายปี พ.ศ. 2553 กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้เริ่มดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างจริงจังขึ้นโดยดำเนินการทำข้อตกลงร่วม (MOU) ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อร่วมกันส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทยให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม อันจะส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมมีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือ ประชาชนไว้วางใจ และเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่การสร้างเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งจะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียวของประเทศ (Green GDP) มีมูลค่าสูงขึ้นด้วย และเพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระชนมพรรษาครบ 7 รอบ ในปี พ.ศ. 2554 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ผนึกกำลังกับทุกหน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมและสถาบันเครือข่าย โดยเฉพาะสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและนิคมอุตสาหกรรมทั่วประเทศ ส่งเสริมให้สถานประกอบการทั่วประเทศใส่ใจในการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวใน 5 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1	ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) คือ การแสดงความมุ่งมั่นในรูปแบบของนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน
ระดับที่ 2	ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity) คือ การดำเนินกิจกรรมตามนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่กำหนดเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมและสำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้
ระดับที่ 3	ระบบสีเขียว (Green System) คือ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หรือการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมอันเป็นที่ยอมรับ หรือได้รับการรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่างๆ
ระดับที่ 4	วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) คือ การที่ทุกคนในองค์กรมีจิตสำนึก ร่วมกันในการสงวนและรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมที่ดีและให้ความร่วมมือร่วมใจในทุกด้านของการประกอบกิจการให้ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและดำเนินการต่างๆ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

เครือข่ายสีเขียว (Green Network) คือ การขยายขอบเขตของการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว
ระดับที่ 5 จากภายในองค์กรเองออกสู่ภายนอก ตลอดโซ่อุปทาน (Supply Chain) โดยสนับสนุนให้ลูกค้า
 และพันธมิตรเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย

2.2 แนวคิดและกรอบการดำเนินการของอุตสาหกรรมสีเขียว

การส่งเสริมและผลักดันให้ภาคการผลิตมุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน ถือเป็นหัวใจสำคัญของโครงการต่างๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ต้องการให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมมีความสอดคล้องกับศักยภาพ และความเป็นไปได้ของระบบนิเวศ รวมทั้งความพึงพอใจของสังคม ตัวอย่างเช่น การอนุรักษ์พลังงานในกระบวนการผลิต การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าโดยใช้หลัก 3Rs และเทคโนโลยี (Clean Technology) การปรับปรุงผลิตภาพสีเขียว (Green Productivity) การออกแบบผลิตภัณฑ์รักษ์สิ่งแวดล้อม (Eco Design) การให้การรับรองผลิตภัณฑ์หลากหลายเขียว (Green Label หรือ Eco-Label) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Analysis , LCA) การลดมลพิษ และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น ซึ่งโครงการต่างๆ เหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการดำเนินงานเชิงรุกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการสามารถเข้าร่วมได้ เพื่อพัฒนาให้การประกอบกิจการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น

ความหมายของอุตสาหกรรมสีเขียว

ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี
 ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

“อุตสาหกรรมสีเขียว ในความหมายของผม คือ อุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดโซ่อุปทานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

“อุตสาหกรรมสีเขียว” จึงตั้งอยู่บน 2 เสาหลัก

1. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
2. การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี ได้ให้นิยามและถ่ายทอดประสบการณ์และแนวความคิดของท่านในการดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว และตัวอย่างสถานประกอบการที่ปรับปรุงพัฒนาจนสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข เช่น โรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งในจังหวัดทางภาคใต้ที่เคยได้รับการร้องเรียนมาตลอด ผ่านไป 20 ปี ในวันนี้ได้รับรางวัลสิ่งแวดล้อมดีเด่น ซึ่งทำให้เห็นว่าทำได้อย่างไร ในการปรับปรุงแก้ไขจนสังคมและชุมชนยอมรับ จนทุกวันนี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมีกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งโรงงานแบบนี้สามารถนำมาเป็นแบบอย่างได้ เพราะยังมีโรงงานอีกมากในประเทศไทยที่ไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจว่า

การทำสิ่งแวดล้อมต้องยอมลงทุน หรืออีกตัวอย่างหนึ่งเมื่อครั้งไปดูงานที่นิคมอุตสาหกรรมไบเออร์ เมืองเลเวอร์คู เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ซึ่งพบมีปล่อยควันปล่อยควันขาวออกจากนิคมฯ และรอบๆ เป็นชุมชนที่มี อพาร์ทเมนต์สูง แต่สามารถอยู่ร่วมกันได้ โดยผู้พาดูงานกล่าวว่า “We depend on each other” คือ อยู่ด้วยการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยคนอาศัยในชุมชนใกล้เคียงได้ไปทำงานในโรงงานสิ่งสำคัญ คือ เมือง ชุมชน และอุตสาหกรรม สามารถอยู่ด้วยกันอย่างผสมกลมกลืนคล้ายกับหลักการของ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ ที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำลังพยายามผลักดัน ซึ่งจากที่ยกตัวอย่างไป สิ่งสำคัญคือต้องให้เวลากับคน จะทำอย่างไรให้คนเข้ามาสู่อุตสาหกรรมสีเขียว คงต้องมีการเชิญชวนและให้เกิดความเข้าใจตรงกันว่าการทำงานอุตสาหกรรมสีเขียวไม่ใช่เรื่องยาก

ดังนั้นในการทำโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว อันดับแรกต้องดึงคนมาเข้าโครงการให้ได้จำนวนมาก และสองต้องให้โอกาสได้ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาคือจะขายความคิดนี้ได้หรือไม่ ว่าถ้าเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวแล้วจะนำไปสู่ความยั่งยืน (Sustainable) ได้ ทั้งนี้คนทุกคนมักจะถูกตัดสินโดยบุคคลที่ 3 เสมอ ยกตัวอย่าง เช่น ไม่มีใครบังคับให้เราเรียนปริญญาโท แต่เพราะเห็นคนรอบข้างได้ปริญญาโทกันหมด ก็เลยต้องเรียนบ้าง เช่นเดียวกันกับอุตสาหกรรมสีเขียว ถ้าโรงงานอุตสาหกรรมรอบข้างได้รับกันหมด ก็เป็นตัวผลักดันให้ต้องทำโรงงานของตนให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียวบ้าง

ขั้นตอนของการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว เริ่มจากระดับที่ 1 (Green Commitment) เป็นการเชิญชวนให้เข้ามาร่วมทำความดีโดยให้มีความมั่นใจที่จะเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว และระดับที่ 2 (Green Activity) โรงงานต้องเริ่มทำตามที่ได้สัญญาไว้ ระดับที่ 3 (Green Systems) ต้องเริ่มออกแรงในการทำให้ได้มาตรฐานรองรับ ส่วนระดับที่ 4 (Green Culture) ต้องทำให้เป็นวัฒนธรรมสีเขียว โดยทำงานเป็นนิสัย ซึ่งเมื่อทำทุกอย่างเป็นระบบระเบียบจนกลายเป็นนิสัยและเป็นวัฒนธรรม คนรอบข้างที่ไม่เป็นระเบียบก็อยู่ร่วมกับเรายาก จนสุดท้ายก็ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเขาให้เป็นระเบียบเหมือนเรา ทั้งนี้วัฒนธรรมสีเขียว ถ้าทำดีๆจะค่อยๆกลืนสิ่งที่ไม่ดีในที่สุด แต่ทั้งนี้ต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ส่วนระดับสุดท้าย เครือข่ายสีเขียว (Green Network) ด้วยว่าเราจะเป็นสีเขียวอยู่รายเดียวไม่ได้ รอบข้างเราก็ต้องเป็นสีเขียวด้วย

โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวได้รับความสนใจและมีหน่วยงานที่เห็นคุณค่า เช่น มีโรงงานสนใจขอเครื่องหมาย Green Industry ไปติดข้างผลิตภัณฑ์ ซึ่งก็ได้อนุญาตให้ไป หรือหน่วยงานภาครัฐด้วยกันอย่าง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็ได้นำเรื่องอุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวงอุตสาหกรรม ไปบรรจุอยู่ใน “แผนสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2555-2559” จะเห็นว่าหลักการของอุตสาหกรรมสีเขียวมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยความยั่งยืนจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าสังคมและชุมชนไม่ยอมรับ และจะยั่งยืนอยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีกำไรเช่นกัน โดยตัวชี้วัดทางธุรกิจแบบเดิมที่สำคัญมีอยู่ 4 ตัว คือ ต้นทุน คุณภาพ การบริการ และความรวดเร็ว ซึ่งไม่มีธุรกิจไหนที่ไม่คิดเรื่องการลงทุนและเพิ่มผลกำไร แต่ทั้งนี้ธุรกิจจะไม่สามารถคงอยู่ได้อย่างยั่งยืนถ้าขาดตัวชี้วัดอีก 2 ตัวที่สำคัญ คือ นวัตกรรม/การสร้างสรรค์ (Innovation and Creativity) และความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR) เหตุผลที่นวัตกรรมสำคัญเพราะมีสินค้า

ใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาซึ่งทำให้ต้องพยายามพัฒนาเพื่อให้แข่งขันได้ ส่วนสาเหตุที่ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นสิ่งจำเป็นกับการทำธุรกิจสมัยนี้เพราะถ้าไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ธุรกิจก็ไม่สามารถยั่งยืนอยู่ได้

กระทรวงอุตสาหกรรมมีงานหลักๆ ใน 2 ส่วน คือ การกำกับดูแล และการส่งเสริมพัฒนา ซึ่งต้องอาศัยทุกคนร่วมกันคิดทำอะไรให้อุตสาหกรรมสีเขียวไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ทิศทางและแนวทางในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสีเขียว สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างราบรื่นและยั่งยืน ทั้งนี้กระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะที่เป็นผู้ดูแลโรงงานอุตสาหกรรม ถ้าสามารถทำให้โรงงานต่างๆ ดำเนินการภายใต้หลักการเหล่านี้ได้ ก็จะลดปัญหาประชาชนต่อต้านโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้กระทรวงฯ สามารถใช้เวลาในการทำงานอื่นๆ ได้ เช่น ส่งเสริมให้เกิดการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม ฯลฯ แต่ถ้าหากผลักดันอุตสาหกรรมสีเขียวไปไม่ได้ หรือทำได้ไม่ดี ก็จะส่งผลให้กระทรวงฯ ทำงานได้ลำบาก ทำอย่างไรให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้ ซึ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานของการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว

- 1) อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม-ทำได้โดยการปรับปรุงเทคโนโลยี ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี 3Rs ประหยัดทรัพยากรและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (Resource Efficiency) โดยอุตสาหกรรมในอนาคตต้องเป็นอุตสาหกรรมที่นำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ ซึ่งอาจต้องตั้งอยู่ในพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industry) โดยอุตสาหกรรมที่เป็นเอกเทศหรือที่อยู่เดี่ยวๆ อาจจะเกิดขึ้นยาก ทั้งนี้กระทรวงอุตสาหกรรมต้องพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศขึ้นมารองรับ
- 2) มีความรับผิดชอบต่อสังคม-หลายหน่วยงานในกระทรวงอุตสาหกรรมมีโครงการด้านนี้ เช่น โครงการ CSR-DIW ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม, โครงการ CSR-DPIM และโครงการเหมืองแร่สีเขียว ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ฯลฯ ภายใต้หลักความคิดที่ว่า อุตสาหกรรมต้องมีจิตสำนึกประชาชนต้องมีความเข้าใจซึ่งจะมาเชื่อมโยงกับเรื่องการอยู่ร่วมกับชุมชนได้
- 3) อยู่ร่วมกับชุมชนได้-อุตสาหกรรมต้องรักชุมชนและพื้นที่ที่อยู่ ประชาชนถึงจะรักอุตสาหกรรม โดยต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงและต้องสื่อสารกันให้เข้าใจ ดังเช่น โครงการต่างๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่พยายามสร้างให้เกิดระบบธรรมาภิบาล ให้อุตสาหกรรมและชุมชนเข้าถึงข้อมูล มีความรักความเข้าใจที่ดีต่อกัน เพื่อให้ประชาชนไว้วางใจอุตสาหกรรม ทั้งนี้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวต้องอาศัยกลไกทั้ง 3 ส่วน คือ ภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และภาคประชาชน

3.1) กลไกภาครัฐ

หน่วยงานภาครัฐซึ่งเป็นผู้ออกนโยบาย โดยมีเครื่องมือที่สำคัญ คือ กฎหมายสำหรับบังคับใช้เพื่อให้โรงงานหรือภาคอุตสาหกรรมปฏิบัติตาม ทั้งนี้การบังคับใช้กฎหมายต่างๆ เช่น การขออนุญาตตั้งโรงงาน สิทธิในการสั่งแก้ไขเมื่อตรวจสอบแล้วโรงงานดำเนินการใดๆ ไม่ถูกต้อง การดำเนินการทางกฎหมายกรณีโรงงานไม่มีใบอนุญาต ฯลฯ อาจไม่สามารถควบคุมดูแลได้อย่างทั่วถึงหรือยังมีจุดอ่อน การบังคับใช้กฎหมายอย่างเดียวยังไม่มี

ประสิทธิผลเท่าที่ควร เมื่อออกกฎหมาย/พระราชบัญญัติเรื่องใดมาแล้วก็ต้องทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการรวมถึงชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจ นอกจากนี้ควรต้องมีการสร้างฐานข้อมูลที่ทันสมัย เพื่อจะได้ทราบว่าโรงงานอะไร อยู่ที่ไหน ยังดำเนินการอยู่หรือไม่ ปัญหาเป็นอย่างไร เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลและพัฒนาส่งเสริมโรงงานได้อย่างเหมาะสมกับประเภทหรือชนิดของโรงงานนั้นๆ นอกจากนั้นก็ยังมีนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ การสร้างนิคมอุตสาหกรรมใหม่ๆเพิ่มขึ้น การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพราะต่อไปนี่ถ้าเป็นนิคมที่ไม่มีการจัดการระบบเชิงนิเวศที่ดีก็จะถูกต่อต้าน

3.2) กลไกภาคอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเป็นผู้ที่ต้องดำเนินการตามนโยบาย โดยที่กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียวและเปิดโอกาสให้โรงงานอุตสาหกรรมทุกโรงงานสมัครเข้าร่วม ซึ่งโรงงานต้องมีการสร้างจิตสำนึกในเรื่องสิ่งแวดล้อมและสังคมชุมชน มีการยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการ และการปรับใช้เทคโนโลยี

3.3) กลไกภาคประชาชน

สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องการให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ มีจิตสำนึก และมีทัศนคติที่ดีต่อระบบอุตสาหกรรม รวมถึงต้องมีการปรับพฤติกรรม เช่น การสนับสนุนอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การซื้อสินค้าผลจากเขียว เป็นต้น

2.3 หน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการ

การดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ของกระทรวงอุตสาหกรรมจะมีหลายหน่วยงานร่วมมือกันประกอบด้วย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานรับรองมาตรฐานไอเอสโอ และการนิคมอุตสาหกรรม

1) กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)

โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้หลากหลายโครงการ เช่น โครงการพัฒนาโรงงานให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW) และโครงการพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำหลัก (EMS for SMEs) ชั้นที่ 2 ซึ่งสามารถเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 นอกจากนี้มีโครงการอื่นๆ เช่น โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด โครงการศึกษาศักยภาพในการลดการใช้น้ำในอุตสาหกรรมที่มีการใช้น้ำมาก โครงการประหยัดพลังงานสำหรับโรงงานขนาดเล็ก (ES for SE) โครงการตรวจประเมินเพื่อรองรับระบบการจัดการพลังงาน (Energy Management System) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเชิงพื้นที่ (Eco Industrial Complex) โครงการพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำหลัก (EMS for SMEs) เป็นต้น โดยโครงการเหล่านี้สามารถเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2

2) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ โครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) โครงการเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) ซึ่งทั้ง 2 โครงการเป็นโครงการที่เทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3

3) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.)

โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ โครงการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม โครงการ Lean Manufacturing โครงการเทคโนโลยีอาสาด้านการบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดสามารถเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2

4) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)

มีโครงการช่วยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว เช่น โครงการฝึกอบรมและจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 โครงการฝึกอบรมและจัดทำระบบการจัดการพลังงาน ISO 50001

5) สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ (สรอ.)

มีการดำเนินงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ การดำเนินการตามนโยบายด้านมาตรฐานต่างๆซึ่งอาจเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 1 โครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (CDM) ซึ่งอาจเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 การให้การรับรองระบบต่างๆ เช่น ISO 14001 และ ISO 50001 ซึ่งอาจเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 การดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (ISO 28000) ซึ่งอาจเทียบได้กับระดับ 4 นอกจากนี้สถาบันฯ ยังมีการทำมาตรฐาน SEA (Sustainable Excellent Award) และมาตรฐานเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

6) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)

มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม (ธงขาวดาวเขียว) ซึ่งอาจเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 นอกจากนี้มีโครงการนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ดำเนินการร่วมกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งอาจเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 รวมอยู่ด้วย

โครงการต่างๆที่แต่ละหน่วยงานได้ยกตัวอย่างมาในข้างต้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของโครงการที่มีและเกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งข้อมูลโครงการเพิ่มเติมสามารถค้นหาได้จากเว็บไซต์

อุตสาหกรรมสีเขียวและสอบถามโดยตรงที่แต่ละหน่วยงาน แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวงอุตสาหกรรมสามารถสรุปเป็นประเด็นหลักๆ ได้ดังนี้

- การผลักดันให้อุตสาหกรรมสีเขียวเป็นแผนงานความรับผิดชอบสำหรับทุกหน่วยงาน
- การเผยแพร่อุตสาหกรรมสีเขียวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นผ่านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดงานต่างๆ
- การเผยแพร่สิทธิประโยชน์ที่โรงงานต่างๆ จะได้รับจากการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในแต่ละระดับ
- การเสวนาแบ่งปันประสบการณ์ว่า ทำอย่างไรถึงจะเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว โดยโรงงานที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวในแต่ละระดับ ให้กับโรงงานอื่นๆ ที่สนใจเข้ารับการรับรอง
- การทำให้โรงงานจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70% ในแต่ละจังหวัด เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
- การส่งเสริมให้โรงงานที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยกระดับการรับรองในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมสีเขียวให้เกิดขึ้น โดยในส่วนของส่งเสริมให้โรงงานมีการพัฒนายกระดับการรับรองนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมมีหลายโครงการที่สามารถช่วยสนับสนุนการพัฒนาได้ในแต่ละระดับ

2.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

ปัจจุบันกระแสการอนุรักษ์ทรัพยากร พลังงาน และสิ่งแวดล้อมได้รับการตอบรับจากทุกภาคส่วนทั่วโลก ทั้งนี้เพราะแหล่งพลังงานของโลกซึ่งได้แก่ น้ำมันและก๊าซลดลงอย่างรวดเร็วเกินกว่าที่คาดการณ์ไว้ ประกอบกับความตื่นกลัวในเรื่องของภัยธรรมชาติ ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากภาคอุตสาหกรรมที่เป็นผู้ปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas) และการทำลายคุณภาพของน้ำและดินที่เป็นแหล่งอาหารของพืชและสัตว์ ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนอาหารของมนุษย์และปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีพของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ ดังนั้น ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมจึงถูกมองในแง่ลบจากสังคม ชุมชน และประชาชนโดยรอบว่าเป็นแหล่งก่อเกิดมลพิษและความเดือดร้อน การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจึงเป็นหนทางเดียวที่จะทำให้สถานประกอบการสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน ประโยชน์ที่สถานประกอบการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสีเขียวจะได้รับ ได้แก่

- 1) ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ลดข้อร้องเรียนจากผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงาน ลดความเสี่ยงในการรับผิดชอบต่ออนาคต
- 2) เกิดภาพลักษณ์ และทัศนคติที่ดีต่ออุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่ดี และการยอมรับระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนที่อยู่โดยรอบ
- 3) ชุมชนโดยรอบได้รับความเป็นธรรม เข้าถึงโอกาสในการมีชีวิตที่ดีขึ้นจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมใน ชุมชน จากการเกิดอุตสาหกรรมสีเขียว

- 4) เกิดการสร้างงานและการจ้างงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น มีการว่าจ้างแรงงานที่เป็นธรรม คนงานมีความปลอดภัยและมีความสุขกับการทำงานในสภาพแวดล้อมที่ดี
- 5) ลดการใช้ทรัพยากรและพลังงาน ประหยัดต้นทุนการค้าเงินธุรกิจ สร้างโอกาสในการแข่งขัน
- 6) สร้างโอกาสทางการตลาดโดยเน้นประเด็น “สีเขียว” ของผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตซึ่งกำลังจะเป็นที่ยอมรับและต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก
- 7) สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้แล้ว ผู้ประกอบการที่ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวสามารถขอรับสิทธิประโยชน์ต่างๆ จากกระทรวงอุตสาหกรรมได้ทันที ดังนี้

สิทธิประโยชน์	เงื่อนไข	หน่วยงาน
ยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี เป็นเวลา 5 ปี	(1) ได้รับการรับรองด้านระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อม (มอก. 14001 หรือ ISO 14001) (2) มาตรฐานด้านระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย (มอก. 18001)	กรอ. สปอ.
ยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปี เป็นเวลา 5 ปี	(1) นำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้จากการประกอบกิจการมาผลิต ก๊าซชีวภาพเพื่อเป็นพลังงานทดแทน (2) นำเอาอากาศเสียจากการเผาไหม้ในกระบวนการผลิตทั้งหมด กลับมาใช้ประโยชน์ได้	กรอ.
เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (Green Productivity Loan)	ต้องเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดย่อม (SMEs)	SMEs Bank
การผ่อนคลายการตรวจ กำกับ	ความถี่ในการตรวจดูแลโรงงานที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรม สีเขียวระดับที่ 3 ระบบสีเขียวขึ้นไป เพื่อกำกับดูแลโรงงานลดลง	กรอ. สปอ.
การยกย่องชมเชย	การประกาศหรือจัดทำรายชื่อในเว็บไซต์ www.greenindustry.go.th สำหรับผู้ได้รับการรับรอง Green Industry Mark	สำนักงาน ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม

3 ข้อกำหนด อุตสาหกรรมสีเขียว

ระดับการพัฒนา 5 ขั้นสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

กระทรวงอุตสาหกรรมจัดทำข้อกำหนดอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้มีการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1 : ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)

- ข้อ 1 องค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการใดๆที่เกี่ยวข้องกับ
- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
 - (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
 - (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation) หรือ
 - (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment)
- ข้อ 2 องค์กรต้องมีการสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรในองค์กรทราบ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2 : ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)

- ข้อ 1 องค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ อย่างน้อยกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ดังนี้
- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
 - (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
 - (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation) หรือ
 - (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment) และสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรในองค์กรทราบ
- ข้อ 2 องค์กรจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมหรือการป้องกันมลพิษ หรือการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างยั่งยืน หรือลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือการปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ โดยแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมต้องประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขั้นตอนการปฏิบัติ ผู้รับผิดชอบ และกรอบระยะเวลาแล้วเสร็จ
- ข้อ 3 องค์กรต้องนำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 : ระบบสีเขียว (Green System)

- ข้อ 1 นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม
- ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งต้องครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการ เพื่อ
- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
 - (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
 - (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation) หรือ
 - (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment) และสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรทั้งหมดซึ่งทำงานให้หรือในนามขององค์กรทราบ
- ข้อ 2 การวางแผน
- (1) องค์กรต้องชี้ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรมผลิตภัณฑ์ และการบริการขององค์กร และพิจารณาประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม

- (2) องค์กรต้องชี้แจงและติดตามสืบค้นข้อกำหนดของกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
- (3) องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ
- (4) องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยแผนงานต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในทุกระดับและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกำหนดวิธีการและระยะเวลาแล้วเสร็จ
- (5) องค์กรต้องมีการดำเนินการตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีการกระจายและชี้แจงแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบและมีความเข้าใจ เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้
- (6) องค์กรต้องมีการติดตามผลการดำเนินการตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมที่จัดทำไว้
- (7) องค์กรต้องมีการทบทวนวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเป็นระยะ

ข้อ 3 การนำไปปฏิบัติ

- (1) องค์กรต้องจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- (2) องค์กรต้องมีการฝึกอบรมและการสร้างจิตสำนึกให้กับบุคลากรที่ทำงานในองค์กรหรือทำงานในนามองค์กรเพื่อให้เกิดความตระหนักต่อประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) องค์กรต้องกำหนดช่องทางและวิธีการสื่อสารข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมให้กับบุคคลภายในองค์กรและบุคคลภายนอกองค์กร
- (4) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการควบคุมเอกสารที่ถูกกำหนดโดยระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- (5) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อควบคุมการปฏิบัติในการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างยั่งยืน
- (6) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน หรืออุบัติภัยที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

ข้อ 4 การติดตาม ประเมินผล

- (1) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการเฝ้าติดตาม/ตรวจวัด คุณภาพสิ่งแวดล้อม และเครื่องมือที่นำมาใช้ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดต้องได้รับทวนสอบและบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม
- (2) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนในการดำเนินการประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมกับข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามช่วงเวลาที่กำหนด
- (3) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการดำเนินการกับข้อบกพร่องด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นแล้วหรืออาจจะเกิดขึ้น และปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน

- (4) องค์กรต้องมีการซึบง จัดเก็บ ป้องกัน และกำหนดอายุการจัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม
- (5) องค์กรต้องดำเนินการตรวจประเมินภายในระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล และสอดคล้องกับข้อกำหนดต่าง ๆ

ข้อ 5 การทบทวนและรักษาระบบ

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องทบทวนระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรตามเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมยังคงมีความเหมาะสม และเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 : วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)

ข้อ 1 องค์กรต้องมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดระดับที่ 3 ทุกข้อ

ข้อ 2 องค์กรต้องมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม และนำมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยให้ครอบคลุมตามหลักการของมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ISO 26000 ดังต่อไปนี้

2.1 องค์กรต้องมีความรับผิดชอบต่อผลกระทบจากองค์กรที่มีต่อสิ่งแวดล้อม โดยต้องมีความรับผิดชอบต่อ

- (1) ผลกระทบจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่างๆ ขององค์กรต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะผลกระทบด้านลบที่มีนัยสำคัญ
- (2) การดำเนินการเพื่อการป้องกันผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ

2.2 องค์กรต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจและการดำเนินการต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม องค์กรต้องมีการเปิดเผยอย่างชัดเจน ถูกต้อง และครบถ้วน โดย

- (1) ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานขององค์กร สามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยตรงและง่ายต่อความเข้าใจ
- (2) ข้อมูลต้องเหมาะสมกับช่วงเวลาเป็นข้อเท็จจริง ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถประเมินผลได้อย่างถูกต้อง

2.3 องค์กรต้องมีการส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง โดย

- (1) ประกาศกำหนดค่านิยมและหลักการต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรให้ชัดเจน
- (2) ดำเนินการตามโครงสร้างการบริหารที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร

- (3) มีกลไกในการกำกับดูแล และการควบคุมต่างๆ เพื่อเฝ้าติดตามให้การสนับสนุน และการบังคับให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม
- (4) มีการกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม
- (5) มีการป้องกัน หรือแก้ไขการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่มีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมตลอดทั่วทั้งองค์กร
- (6) มีรายงานผลการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม

2.4 องค์กรต้อง**เคารพ พิจารณา และตอบสนองต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย** ด้านประเด็นสิ่งแวดล้อม

2.5 องค์กรต้อง**ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย**และข้อกำหนดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม

2.6 องค์กรต้อง**เคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางสากล**ในด้านสิ่งแวดล้อมในสถานการณ์ที่กฎหมายหรือการดำเนินการตามกฎหมายยังไม่พอเพียงสำหรับการปกป้องสิ่งแวดล้อมได้ องค์กรต้องผลักดันให้เกิดความเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากล

2.7 องค์กรต้อง**เคารพต่อสิทธิมนุษยชน**ในด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี และให้การยอมรับถึงความสำคัญและความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชนในด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อ 3 องค์กรต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5 : เครือข่ายสีเขียว (Green Network)

ข้อ 1 องค์กรต้องมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 ทุกข้อ

ข้อ 2 องค์กรต้องดำเนินการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย (Stake Holder) ที่ครอบคลุมทั้งโซ่อุปทาน (Supply Chain) ชุมชน และผู้บริโภค และต้องทำให้ประสบความสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดย

- (1) ต้องส่งเสริมให้โซ่อุปทาน (Supply Chain) มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และนำมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยต้องดำเนินการให้ครอบคลุมทั้งโซ่อุปทาน และต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- (2) ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน การพัฒนาชุมชน และต้องร่วมกับชุมชนในการกระตุ้นจิตสำนึกและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจต่อการบริโภคที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) ต้องให้ความรู้และสร้างความตระหนักแก่ผู้บริโภคในการบริโภคที่ยั่งยืน

ข้อ 3 องค์กรต้องจัดทำรายงานการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์ กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย และสรุปรายงานผลความสำเร็จเพื่อเผยแพร่

4 แนวทางการปฏิบัติ ตามเกณฑ์กำหนด อุตสาหกรรมสีเขียว

แนวทางการปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว

1) แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1 : ความมุ่งมั่นสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1

ข้อ 1 องค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
- (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
- (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation) หรือ
- (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment)

ข้อ 2 องค์กรต้องมีการสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรในองค์กรทราบ

แนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมเป็นการประกาศความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูงอย่างเป็นทางการ โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมั่นใจว่านโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้น
 - เหมาะสมกับลักษณะ ขนาด และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมสินค้า และการบริการ
 - มุ่งมั่นปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและป้องกันการเกิดมลภาวะ
 - มุ่งมั่นปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
 - ให้กรอบในการกำหนดและทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม
 - จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร นำไปปฏิบัติและรักษาไว้
 - สื่อสารให้ทุกคนที่ทำงานในองค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร
 - เปิดเผยต่อสาธารณชนได้
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งลงนามในประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมควร

มุ่งเน้นไปในทิศทางของการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องเผยแพร่และทำความเข้าใจนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร เพื่อให้มีนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม เช่น การติดประกาศ การประชุมชี้แจง การฝึกอบรม การเผยแพร่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดวิธีการในการเฝ้าติดตามว่าทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กรมีความเข้าใจและนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- องค์กรควรเปิดเผยและสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับสาธารณชนทั่วไป และเผยแพร่ต่อชุมชนโดยรอบ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อม โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม

2) แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2 : ปฏิบัติการสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2

ข้อ 1 องค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
- (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
- (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation) หรือ
- (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment) และสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรในองค์กรทราบ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมเป็นการประกาศความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูงอย่างเป็นทางการ โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมั่นใจว่านโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้น
 - เหมาะสมกับลักษณะ ขนาด และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรม สินค้า และการบริการ
 - มุ่งมั่นปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและป้องกันการเกิดมลภาวะ
 - มุ่งมั่นปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
 - ให้รอบในการกำหนดและทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม

- จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรนำไปปฏิบัติและรักษาไว้
- สื่อสารให้ทุกคนที่ทำงานให้องค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร
- เปิดเผยต่อสาธารณชนได้
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งลงนามในประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมควร มุ่งเน้นไปในทิศทางของการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ ทรัพยากรอย่างยั่งยืน การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการป้องกันและ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องเผยแพร่และทำความเข้าใจนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับทุกคนที่ ทำงานให้กับองค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร เพื่อให้มีนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจังและ สม่าเสมอ โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม เช่น การติดประกาศ การประชุมชี้แจง การฝึกอบรม การเผยแพร่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดวิธีการในการเฝ้าติดตามว่าทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กรมี ความเข้าใจและนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- องค์กรควรเปิดเผยและสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับสาธารณชนทั่วไป และเผยแพร่ต่อ ชุมชนโดยรอบ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อม โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตาม ความเหมาะสม

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ 2 (ต่อ)

- ข้อ 2 องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมหรือการป้องกันมลพิษ หรือการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างยั่งยืน หรือลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ หรือการปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ โดยแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมต้องประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขั้นตอนการปฏิบัติ ผู้รับผิดชอบ และกรอบระยะเวลาแล้วเสร็จ
- ข้อ 3 องค์กรต้องนำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการทบทวนกิจกรรมต่างๆ ภายในองค์กรว่ามีกิจกรรมใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม และดำเนินการจัดลำดับความสำคัญโดยพิจารณาจากผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มี นัยสำคัญ
- ดำเนินการเลือกกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย 1 กิจกรรม กำหนดวัตถุประสงค์และ เป้าหมายเพื่อจะลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
- องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมในการดำเนินงาน โดย

- รวบรวมรายละเอียดและข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องที่จะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เช่น ปัญหาเกิดจากสาเหตุใด มีหน่วยงานใดเกี่ยวข้องบ้าง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนงาน
 - กำหนดวิธีการดำเนินการโดยละเอียดที่จะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
 - กำหนดเวลาแล้วเสร็จของแผนงานและระยะเวลาในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน
 - กำหนดผู้รับผิดชอบแผนงานโดยรวม และผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนของแผนงาน
 - จัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ บุคลากร ค่าใช้จ่าย
 - ควรนำเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติ
- องค์กรต้องมีการนำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล รวมทั้งควรกำหนดวิธีการเฝ้าติดตาม และการบันทึกผลการดำเนินงานตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม
 - ผู้บริหารระดับสูงควรมีการทบทวนและปรับปรุงนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงด้วย

3) แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 : ระบบสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3

ข้อ 1 นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งต้องครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการ เพื่อ

- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
- (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
- (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation) หรือ
- (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment) และสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรทั้งหมดซึ่งทำงานให้หรือในนามขององค์กรทราบ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมเป็นการประกาศความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูงอย่างเป็นทางการ โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมั่นใจว่านโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้น
 - เหมาะสมกับลักษณะ ขนาด และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมสินค้า และการบริการ
 - มุ่งมั่นปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและป้องกันการเกิดมลภาวะ
 - มุ่งมั่นปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
 - ให้กรอบในการกำหนดและทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม
 - จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรนำไปปฏิบัติและรักษาไว้
 - สื่อสารให้ทุกคนที่ทำงานให้องค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร
 - เปิดเผยต่อสาธารณชนได้
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งลงนามในประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมควรมุ่งเน้นไปในทิศทางของการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องเผยแพร่และทำความเข้าใจนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร เพื่อให้มั่นใจนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม เช่น การติดประกาศ การประชุมชี้แจง การฝึกอบรม การเผยแพร่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดวิธีการในการเฝ้าติดตามว่าทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กรมีความเข้าใจและน่านโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- องค์กรควมเปิดเผยและสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับสาธารณชนทั่วไป และเผยแพร่ต่อชุมชนโดยรอบ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อม โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม
- ผู้บริหารระดับสูงควรมีการทบทวนและปรับปรุงนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงด้วย

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

ข้อ 2 การวางแผน

- (1) องค์กรต้องชี้แจงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดจากกิจกรรมผลิตภัณฑ์ และการบริการขององค์กรและพิจารณาประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม
- (2) องค์กรต้องชี้แจงและติดตามสืบค้นข้อกำหนดของกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
- (3) องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งสอดคล้องกับนโยบายกฎหมาย และประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ
- (4) องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยแผนงานต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในทุกระดับและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกำหนดวิธีการและระยะเวลาแล้วเสร็จ
- (5) องค์กรต้องมีการดำเนินการตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีการกระจายและชี้แจงแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบและมีความเข้าใจ เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้
- (6) องค์กรต้องมีการติดตามผลการดำเนินการตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมที่จัดทำไว้
- (7) องค์กรต้องมีการทบทวนวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเป็นระยะ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการวางแผนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ได้แนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีระบบและมีประสิทธิผล เพื่อแก้ไขปัญหาด้านมลภาวะและเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับหลักการป้องกันมากกว่าการแก้ไขที่ปลายเหตุ
- องค์กรต้องมีขั้นตอนการดำเนินงานในการชี้แจงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมผลิตภัณฑ์ และบริการ ภายใต้อุปข่ายระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และดำเนินการประเมินหาประเด็นที่ทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญ
- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการชี้แจงและติดตาม การทำความเข้าใจ กฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมผลิตภัณฑ์ และการบริการขององค์กร โดยควรจัดทำทะเบียนกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องมีการสื่อสารให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ติดตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ที่ออกใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร
- องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยวัตถุประสงค์ควรมีความเฉพาะเจาะจง

ชัดเจน ส่วนเป้าหมายควรจัดทำเป็นเป้าหมายรวม และมีการกระจายเป็นเป้าหมายย่อยในแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายควรมีองค์ประกอบดังนี้

- เฉพาะเจาะจง (Specific)
- วัดผลได้ (Measurable)
- บรรลุได้ (Achievable)
- สัมพันธ์กับนโยบาย (Relevant)
- กำหนดเวลาแล้วเสร็จ (Time)
- องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดย
 - รวบรวมรายละเอียดและข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องที่จะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เช่น ปัญหาเกิดจากสาเหตุใด มีหน่วยงานใดเกี่ยวข้องบ้าง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนงาน
 - กำหนดวิธีการดำเนินการโดยละเอียดที่จะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
 - กำหนดเวลาแล้วเสร็จของแผนงานและระยะเวลาในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน
 - กำหนดผู้รับผิดชอบแผนงานโดยรวม และผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนของแผนงาน
 - จัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ บุคลากร ค่าใช้จ่าย
 - ควรนำเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติ
- องค์กรต้องมีการนำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยควรมีการกระจายและชี้แจงทำความเข้าใจให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ และมีความเข้าใจตรงกัน เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้
- องค์กรต้องกำหนดวิธีการเฝ้าติดตามผลการดำเนินงาน และการบันทึกผลการดำเนินงานตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดการตรวจติดตามความคืบหน้าของแผนงาน และสรุปความคืบหน้าของผลการดำเนินงานเทียบกับแผนงาน
- ผู้บริหารระดับสูงควรมีการทบทวนและปรับปรุงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงด้วย ได้แก่
 - เมื่อผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนงาน เช่น ล่าช้า ผลที่ได้ไม่เป็นไปตามที่กำหนด ไม่มีการดำเนินงานตามแผน ให้มีการวิเคราะห์หาสาเหตุแล้วกำหนดมาตรการแก้ไข เพื่อนำมาทบทวนและปรับปรุงแผนงาน
 - แผนงานในอนาคตหากมีการพัฒนา หรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรมผลิตภัณฑ์ หรือบริการใหม่ จะต้องทบทวนแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องตามเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไปอยู่เสมอ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

ข้อ 2 การนำไปปฏิบัติ

- (1) องค์กรต้องจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- (2) องค์กรต้องมีการฝึกอบรมและการสร้างจิตสำนึกให้กับบุคลากรที่ทำงานในองค์กรหรือทำงานในนามองค์กรเพื่อให้เกิดความตระหนักต่อประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) องค์กรต้องกำหนดช่องทางและวิธีการสื่อสารข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมให้กับบุคคลภายในองค์กรและบุคคลภายนอกองค์กร
- (4) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการควบคุมเอกสารที่ถูกกำหนดโดยระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- (5) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อควบคุมการปฏิบัติในการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างยั่งยืน
- (6) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน หรืออุบัติเหตุที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในทุกๆ ด้าน ในการระบุความต้องการทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ให้พิจารณาถึง
 - โครงสร้างพื้นฐาน เช่น อาคาร สถานที่ ระบบสาธารณูปโภค เครื่องมือ อุปกรณ์ ระบบสื่อสาร
 - ระบบข้อมูลสารสนเทศ
 - การฝึกอบรม ทักษะเฉพาะทาง
 - เทคโนโลยี
 - การเงิน บุคลากร และทรัพยากรอื่นๆ ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการ
- องค์กรต้องขี้บ่งความจำเป็นในการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม พร้อมจัดให้มีการฝึกอบรมและสร้างจิตสำนึกให้บุคลากรที่ทำงานในองค์กรหรือทำงานในนามขององค์กร และจัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้อง
- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการสื่อสารโดยกำหนดข้อมูลที่ต้องการสื่อสาร กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการติดต่อสื่อสาร กำหนดช่องทางและวิธีการสื่อสาร ดำเนินการสื่อสาร และประเมินผลการสื่อสาร

- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการควบคุมเอกสารโดยครอบคลุมขั้นตอนการอนุมัติเอกสารก่อนใช้ การแสดงสถานะของเอกสาร การแจกจ่ายเอกสารไปจุดที่จำเป็นต้องใช้งาน และการป้องกันการใช้อเอกสารที่ล้าสมัยและการซึบงอย่างเหมาะสมหากต้องการเก็บไว้
- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมเป็นเอกสาร นำไปปฏิบัติเพื่อควบคุมการดำเนินงานไม่ให้เกิดความผิดพลาด กำหนดเกณฑ์การดำเนินงานในขั้นตอนการดำเนินงาน ตลอดจนในกรณีที่มีการซื้อสินค้าหรือใช้บริการจากหน่วยงานภายนอกองค์กร ต้องสื่อสารให้ผู้ขาย ผู้ให้บริการรับทราบถึงขั้นตอนการดำเนินงานและข้อกำหนดต่างๆ ขององค์กรด้วย
- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการซึบงสถานการณ์ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุร้ายแรงที่เกิดจากกิจกรรมหรือสภาพต่างๆ ขององค์กรที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และต้องมีแนวทางในการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับและป้องกัน ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้นจากสถานการณ์ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุร้ายแรงนั้น มีการฝึกอบรมและฝึกซ้อมเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของขั้นตอนการดำเนินงานเป็นระยะๆ และต้องมีการทบทวนและปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานที่จัดทำขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่มีเหตุการณ์ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุเกิดขึ้นจริง

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

ข้อ 4 การติดตามประเมินผล

- (1) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการเฝ้าติดตาม/ตรวจวัด คุณภาพสิ่งแวดล้อม และเครื่องมือที่นำมาใช้ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดต้องได้รับทวนสอบและบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม
- (2) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนในการดำเนินการประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมกับข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามช่วงเวลาที่กำหนด
- (3) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการดำเนินการกับข้อบกพร่องด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นแล้วหรืออาจจะเกิดขึ้น และปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน
- (4) องค์กรต้องมีการซึบง จัดเก็บ ป้องกัน และกำหนดอายุการจัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม
- (5) องค์กรต้องดำเนินการตรวจประเมินภายในระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนาระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล และสอดคล้องกับข้อกำหนดต่าง ๆ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการเฝ้าติดตามและวัดผลของค่าต่างๆ ให้ครอบคลุมค่าต่างๆ ของการปฏิบัติงานที่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม บันทึกข้อมูลของการเฝ้าติดตามและตรวจวัด รวมทั้งเครื่องมือวัดและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดต้องได้รับการสอบเทียบหรือทวนสอบ และได้รับการบำรุงรักษา และจัดเก็บบันทึกไว้
- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานที่ระบุถึงความถี่และวิธีการสำหรับการประเมินความสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการประเมินความสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ตามระยะเวลาและวิธีการที่กำหนดไว้ บันทึกผลการประเมินความสอดคล้อง และรายงานผลการประเมินความสอดคล้องให้ผู้เกี่ยวข้อง
- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการดำเนินการกับข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นแล้ว หรืออาจเกิดขึ้นและปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน โดยต้องประกอบด้วยขั้นตอนการแจ้งให้มีการแก้ไขและป้องกันข้อบกพร่อง การดำเนินการเบื้องต้นกับข้อบกพร่อง การค้นหาสาเหตุที่แท้จริง การดำเนินการป้องกันการเกิดข้อบกพร่องซ้ำ การทบทวนและปรับปรุงสิ่งที่เกี่ยวข้อง และการบันทึกผลการดำเนินการ
- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการชี้บ่ง จัดเก็บ ป้องกัน เรียกใช้งาน กำหนดอายุ จัดเก็บ และทำลายบันทึก โดยบันทึกต่างๆ ต้องสามารถอ่านได้ง่าย ชี้บ่งและตอบกลับได้
- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการตรวจประเมินภายในเพื่อตรวจสอบว่าระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับแผนงานสำหรับการจัดการสิ่งแวดล้อม มีการนำไปปฏิบัติและคงไว้ได้อย่างเหมาะสม โดยขั้นตอนหลักประกอบด้วย การจัดเตรียมผู้ประเมินภายใน การวางแผนการตรวจประเมินภายใน การดำเนินการตรวจประเมินภายใน การรายงานผลการตรวจประเมินภายใน การตรวจติดตามผลการแก้ไขและป้องกัน และสรุปผลเพื่อนำเข้าทบทวนโดยฝ่ายบริหาร

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

ข้อ 5 การทบทวนและรักษาระบบ

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องทบทวนระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรตามช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมยังคงมีความเหมาะสม และเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- ผู้บริหารระดับสูงต้องทบทวนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามช่วงระยะเวลาที่กำหนดเพื่อให้มั่นใจว่าระบบยังคงมีความเหมาะสม พอเพียง และเกิดประสิทธิผล
- มีการประเมินถึงโอกาสในการปรับปรุงและความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม นโยบายสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม
- มีการจัดเก็บบันทึกการทบทวน

4) แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 : วัฒนธรรมสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4

ข้อ 1 องค์กรต้องมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดระดับที่ 3 ทุกข้อ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ตามมาตรฐาน มอก./ISO 14001 หรือตามมาตรฐานอื่นๆ ที่เทียบเท่า

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

ข้อ 2 องค์กรต้องมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม และนำมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยให้ครอบคลุมตามหลักการของมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ISO 26000 ดังต่อไปนี้

2.1 องค์กรต้องมีความรับผิดชอบต่อผลกระทบจากองค์กรที่มีต่อสิ่งแวดล้อม โดยต้องมีความรับผิดชอบต่อ

(1) ผลกระทบจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่างๆ ขององค์กรต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะผลกระทบด้านลบที่มีนัยสำคัญ

(2) การดำเนินการเพื่อการป้องกันผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีกระบวนการสร้างวัฒนธรรมองค์กร และนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล ตัวอย่างขั้นตอนการสร้างวัฒนธรรม ได้แก่
 - มีกระบวนการเพื่อให้บุคลากรภายในองค์กรเกิดความเชื่อมั่นร่วมกันเกี่ยวกับความสามารถขององค์กรในการดำเนินการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน
 - มีกระบวนการในการสร้างค่านิยมและจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม

- มีกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่จะสะท้อนถึงการแสดงออกของค่านิยมด้านสิ่งแวดล้อม
- มีการกำหนดแนวทางสำหรับการปฏิบัติเพื่อให้พฤติกรรมคงอยู่อย่างยั่งยืนจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กรในการให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม
- มีการกำหนดวิธีการในการประเมินความคงอยู่ของวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม
- องค์กรต้องมีการกำหนดวิธีการในการประเมินผลกระทบจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่างๆ ขององค์กรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะผลกระทบด้านลบที่มีนัยสำคัญ
- องค์กรต้องมีการประเมินผลกระทบด้านลบที่มีนัยสำคัญต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาและ/หรือปรับปรุงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์/บริการ กระบวนการผลิต เครื่องจักร/อุปกรณ์ สถานที่ประกอบการ กลยุทธ์ทางธุรกิจ
- องค์กรต้องจัดทำแผนงานหรือกำหนดมาตรการเพื่อรองรับและป้องกันผลกระทบด้านลบที่มีนัยสำคัญ
- องค์กรต้องมีการทบทวนและทวนสอบมาตรการป้องกันผลกระทบที่มีนัยสำคัญเป็นระยะ เพื่อให้มั่นใจว่ายังคงเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง
- ในกรณีที่เกิดข้อผิดพลาดจากการทำงานขึ้น องค์กรต้องมีการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดนั้น และดำเนินการปฏิบัติการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีก และบันทึกผลการดำเนินการต่างๆ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

- 2.2 องค์กรต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจและการดำเนินการต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม องค์กรต้องมีการเปิดเผยอย่างชัดเจน ถูกต้อง และครบถ้วน โดย
- (1) ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานขององค์กร สามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง และง่ายต่อความเข้าใจ
 - (2) ข้อมูลต้องเหมาะสมกับช่วงเวลา เป็นข้อเท็จจริง ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถประเมินผลได้อย่างถูกต้อง

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการชี้แจงให้ผู้มีส่วนได้เสียในแต่ละภาคส่วนให้ชัดเจน พร้อมทั้งผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้เสียในแต่ละภาคส่วน ตัวอย่างผู้มีส่วนได้เสีย เช่น พนักงานและครอบครัว ผู้ถือหุ้น ผู้ส่งมอบ/ผู้รับจ้างช่วง ผู้แทนจำหน่าย ลูกค้า หน่วยงานราชการ ชุมชน
- องค์กรต้องจำแนกสารสนเทศเกี่ยวกับผลกระทบต่างๆ และต้องจัดเตรียมให้ผู้มีส่วนได้เสียในแต่ละภาคส่วนรับทราบ
- องค์กรต้องมีการจัดเตรียมสารสนเทศเพื่อให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงได้โดยตรงและง่ายต่อการเข้าใจ นอกจากนี้สารสนเทศต้องมีความเหมาะสมกับช่วงเวลา เป็นข้อเท็จจริง และนำเสนอในลักษณะที่มีความชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียแต่ละส่วนสามารถประเมินผลได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่างๆ ขององค์กร
- องค์กรต้องมีขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อให้มั่นใจว่าสารสนเทศได้มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันและมีความถูกต้อง

ตัวอย่างของผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กร

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

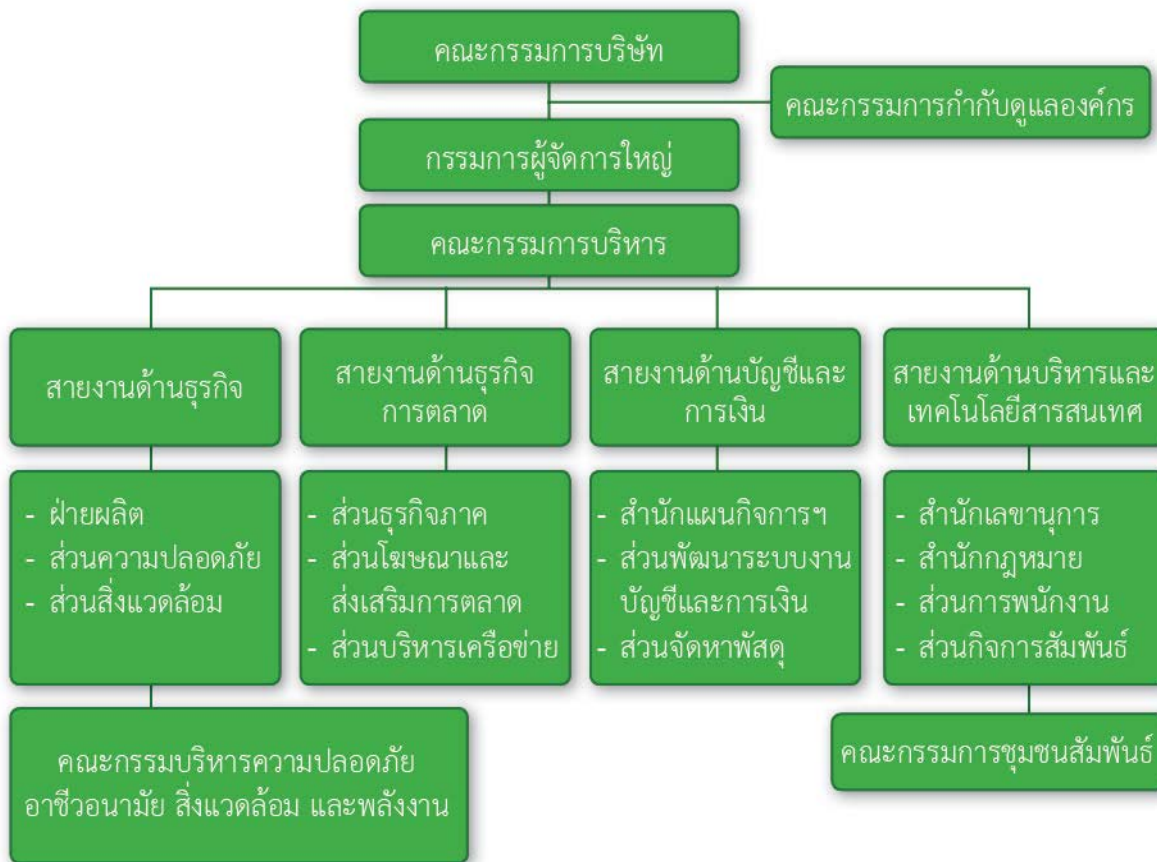
2.3 องค์กรต้องมีการส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม อย่างจริงจัง โดย

- (1) ประกาศกำหนดค่านิยมและหลักการต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรให้ชัดเจน
- (2) ดำเนินการตามโครงสร้างการบริหารที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร
- (3) มีกลไกในการกำกับดูแล และการควบคุมต่างๆ เพื่อเฝ้าติดตามให้การสนับสนุน และการบังคับให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม
- (4) มีการกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม
- (5) มีการป้องกัน หรือแก้ไขการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่มีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมตลอดทั่วทั้งองค์กร
- (6) มีรายงานผลการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- พฤติกรรมขององค์กรต้องอยู่บนพื้นฐานของการมีค่านิยมที่เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ ความเท่าเทียม และความยุติธรรม ค่านิยมเหล่านี้ยังหมายรวมถึงข้อกังวลสำหรับชุมชนและสิ่งแวดล้อม และความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่างๆ ขององค์กรต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย
- องค์กรต้องมีการชี้แจงและกำหนดค่านิยมและหลักการต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร
- องค์กรต้องมีการจัดโครงสร้างการบริหารที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร ซึ่งรวมทั้งในกระบวนการตัดสินใจและการมีปฏิสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นๆ
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการกำกับดูแล และการควบคุมต่างๆ เพื่อคอยเฝ้าติดตามให้การสนับสนุน และการบังคับให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการกระตุ้นและการส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรฐานของการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการป้องกัน หรือแก้ไขการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนที่สามารถจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่มีจริยธรรมตลอดทั่วทั้งองค์กร
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการให้ความช่วยเหลือในการทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมและไม่มีจริยธรรมโดยปราศจากความหวาดกลัวจากการถูกข่มขู่

ตัวอย่าง

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

2.4 องค์กรต้องเคารพ พิจารณา และตอบสนองต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย ด้านประเด็น สิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องเคารพ พิจารณา และตอบสนองต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ถึงแม้ว่าวัตถุประสงค์ขององค์กรอาจจะมีข้อจำกัดเพียงทำเพื่อตอบสนองผลประโยชน์ของเจ้าของ สมาชิก ลูกค้า หรือสมาคมที่องค์กรสังกัด อย่างไรก็ตาม สิทธิการเรียกร้อง และผลประโยชน์ของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่นๆ ต้องได้รับการพิจารณาด้วย เนื่องจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเหล่านี้ต่างถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร
- องค์กรต้องมีการชี้แจงผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร
- องค์กรต้องให้ความสำคัญ และระมัดระวังเกี่ยวกับผลประโยชน์ รวมทั้งสิทธิทางกฎหมายของผู้มีส่วนได้เสียและตอบสนองต่อข้อกังวลต่างๆ

- องค์กรต้องให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสียบางกลุ่มที่ได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญกับการดำเนินการต่างๆ ขององค์กร
- องค์กรต้องประเมินและพิจารณาถึงการสร้างความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อการติดตาม การสานสัมพันธ์ และการมีอิทธิพลกับองค์กร
- องค์กรต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียกับความคาดหวังของสังคม/ชุมชน และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

2.5 องค์กรต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและข้อกำหนดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องชี้แจงและรวบรวมกฎหมายและข้อกำหนดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม
- องค์กรต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายทั้งหมดที่ครอบคลุมถึงการดำเนินการขององค์กร ถึงแม้ว่ากฎหมายและข้อกำหนดต่างๆ เหล่านี้จะไม่มีการบังคับใช้อย่างเหมาะสมก็ตาม
- องค์กรต้องมีกลไกที่ทำให้มั่นใจว่าหน่วยงานที่องค์กรมีความสัมพันธ์มีการดำเนินการต่างๆ ตามกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการติดตามเพื่อให้ได้รับทราบถึงข้อกฎหมายที่ต้องรับผิดชอบทั้งหมด
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการทบทวนถึงการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดต่างๆ ที่องค์กรเกี่ยวข้องตามช่วงระยะเวลาที่กำหนด

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

2.6 องค์กรต้องเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางสากลในด้านสิ่งแวดล้อมในสถานการณ์ที่กฎหมาย หรือการดำเนินการตามกฎหมายยังไม่พอเพียงสำหรับการปกป้องสิ่งแวดล้อมได้ องค์กรต้องผลักดันให้เกิดความเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากล

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากลในขณะที่ยังคงยึดมั่นกับหลักการการเคารพต่อกฎหมายต่างๆ
- ในสถานการณ์ที่กฎหมายหรือการดำเนินการตามกฎหมายยังไม่พอเพียงสำหรับการปกป้องสิ่งแวดล้อมหรือสังคมได้ องค์กรต้องผลักดันให้เกิดการเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากลเป็นอย่างน้อย
- ในกรณีที่พบว่ากฎหมายหรือการดำเนินการตามกฎหมายขัดแย้งกับการปฏิบัติตามแนวทางของสากล องค์กรต้องผลักดันให้เกิดการเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากลให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้
- องค์กรต้องพิจารณาถึงโอกาสและช่องทางต่างๆ ในกฎหมายเพื่อชักชวนองค์กรและหน่วยงานที่กำลังดูแลด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้ง
- องค์กรต้องหลีกเลี่ยงการร่วมการกระทำผิดกับองค์กรอื่นในการดำเนินการต่างๆ ที่ไม่เป็นตามการปฏิบัติตามแนวทางสากล

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

2.7 องค์กรต้องเคารพต่อสิทธิมนุษยชนในด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี และให้การยอมรับถึงความสำคัญและความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชนในด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการชี้แจงและรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการดำเนินการให้เกิดการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และให้การยอมรับถึงความสำคัญและความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชน
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการดำเนินการให้เกิดการเคารพและส่งเสริมสิทธิต่างๆ ที่กฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนกำหนดโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
- ในสถานการณ์ที่สิทธิมนุษยชนไม่ได้รับการปกป้อง องค์กรต้องดำเนินการให้เกิดการเคารพสิทธิมนุษยชนและหลีกเลี่ยงการได้มาซึ่งผลประโยชน์จากสถานการณ์ต่างๆ ดังกล่าว

- ในสถานการณ์ที่กฎหมาย หรือการบังคับใช้กฎหมายยังไม่มีเหมาะสมต่อการปกป้องสิทธิมนุษยชน องค์กรต้องยึดถือหลักการของการเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางสากล

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

ข้อ 3 องค์กรต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการชี้แจงและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม
- องค์กรต้องมีกระบวนการในการตัดสินใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมใดที่ต้องมีการเปิดเผยต่อสาธารณะ
- องค์กรต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะ ซึ่งอาจอยู่ในรายงานประจำปีขององค์กร หรือใช้ช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- องค์กรต้องกำหนดช่องทางหรือวิธีการในการเผยแพร่รายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทราบและเข้าถึงได้โดยง่าย

5) แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5 : เครือข่ายสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5

ข้อ 1 องค์กรต้องมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 ทุกข้อ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 จากคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5 (ต่อ)

ข้อ 2 องค์กรต้องดำเนินการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย (Stake Holder) ที่ครอบคลุมทั้งโซ่อุปทาน (Supply Chain) ชุมชน และผู้บริโภครวม และต้องทำให้ประสบความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดย

- (1) ต้องส่งเสริมให้โซ่อุปทาน (Supply Chain) มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และนำมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยต้องดำเนินการให้ครอบคลุมทั้งโซ่อุปทาน และต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- (2) ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน การพัฒนาชุมชน และต้องร่วมกับชุมชนในการกระตุ้นจิตสำนึก และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจต่อการบริโภคที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) ต้องให้ความรู้และสร้างความตระหนักแก่ผู้บริโภคในการบริโภคที่ยั่งยืน

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการชี้แจงให้ผู้มีส่วนได้เสียกับการดำเนินธุรกิจขององค์กร
- องค์กรต้องมีการกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการส่งเสริม สร้าง และสานกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย
- องค์กรต้องมีการจัดทำโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กร ตามศักยภาพและความพร้อมของผู้มีส่วนได้เสียในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับองค์กร
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการส่งเสริมให้โซ่อุปทานขององค์กรมุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมถึงผู้ผลิตวัตถุดิบโดยตรงให้กับองค์กร (Supplier) ผู้รับจ้างช่วงงานขององค์กร (Subcontractor) ผู้ส่งมอบบริการโดยตรงให้กับองค์กร (Service Provider)
- องค์กรต้องมีการจัดทำโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับโซ่อุปทานขององค์กร โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมถึงผู้ผลิตวัตถุดิบโดยตรงให้กับองค์กร (Supplier) ผู้รับจ้างช่วงงานขององค์กร (Subcontractor) ผู้ส่งมอบบริการโดยตรงให้กับองค์กร (Service Provider)
- องค์กรควรมีการวางแผนงานส่งเสริมผู้ที่อยู่ในโซ่อุปทานในการส่งมอบวัตถุดิบ/บริการ ที่ไม่ได้ส่งมอบให้องค์กรโดยตรง แต่เป็นผู้ส่งมอบในลำดับถัดๆ ไป รวมทั้งผู้ค้าส่ง และผู้ค้าปลีก เข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- องค์กรต้องมีการจัดทำโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับชุมชนที่มีโอกาสได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กร เพื่อสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม และสร้างความเข้าใจในการบริโภคอย่างยั่งยืน
- องค์กรต้องมีกิจกรรมหรือวิธีการในการสร้างความรู้ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกให้กับผู้บริโภคซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าขององค์กรผู้แทนจำหน่ายสินค้าขององค์กร (Trade Agency) หรือผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ขององค์กรให้ตระหนักถึงการบริโภคที่ยั่งยืน

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5 (ต่อ)

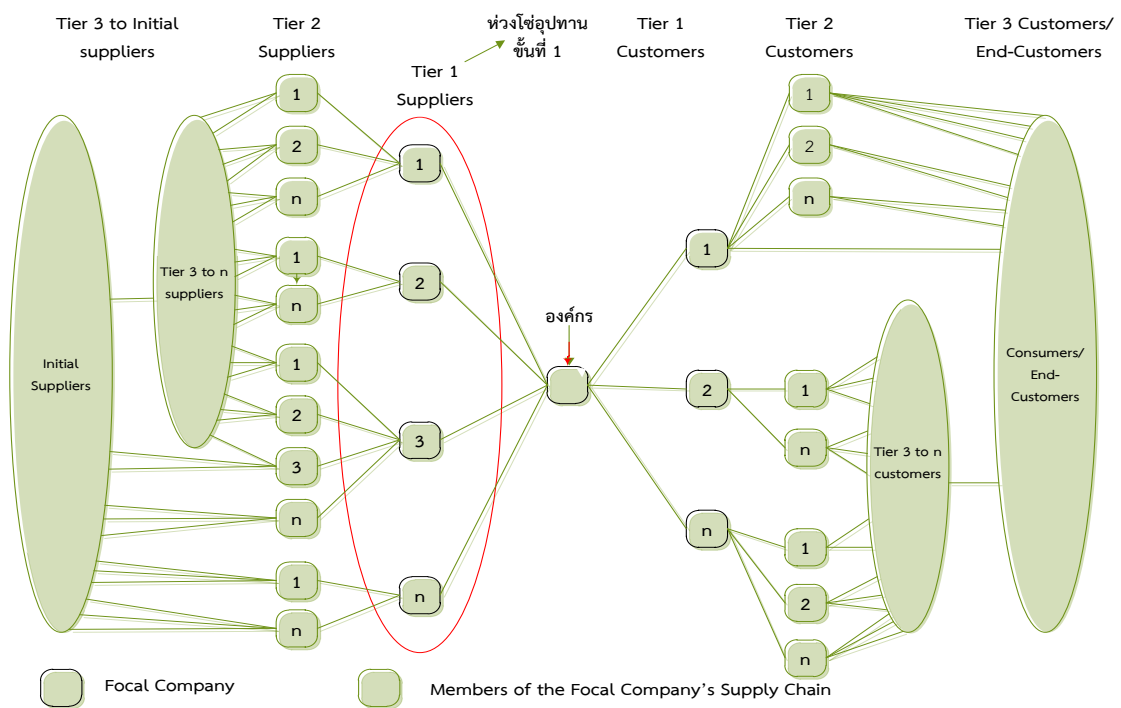
ข้อ 3 องค์กรต้องจัดทำรายงานการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย และสรุปรายงานผลความสำเร็จเพื่อเผยแพร่

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียช่องทาง ชุมชน และผู้บริโภค
- องค์กรต้องจัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินการต่างๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลความสำเร็จของการดำเนินการ
- องค์กรต้องกำหนดวิธีการในการเผยแพร่รายงานการดำเนินการต่างๆ

ตัวอย่างการชี้แจงผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร

การซึ่บ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโซ่อุปทาน (Supply Chain)

กิจกรรม/แผนงานด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางและกรอบการประเมินอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (เพิ่มเติม)

■ องค์ประกอบของการประเมิน แบ่งเป็น 2 ส่วน

1. ประเมินโดยผู้ตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว (Auditors)

- ✓ ประเมินความสอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดของอุตสาหกรรมสีเขียว โดยครอบคลุมโซ่อุปทาน ชุมชน และผู้บริโภครวม

2. ประเมินโดยชุมชนรอบข้าง (Communities)

- ✓ ชุมชนรอบข้าง คือ ประชากรที่อาศัยอยู่โดยรอบองค์กร/สถานประกอบการ ในรัศมีอย่างน้อย 5 กิโลเมตร มีส่วนในการประเมินสถานประกอบการที่ขอรับการรับรอง
- ✓ วิธีการคือ ส่งแบบสำรวจให้แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ดำเนินการ ทั้งนี้ การสำรวจจะต้องไม่ดำเนินการโดยสถานประกอบการโดยตรง
- ✓ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง อปท. ละไม่น้อยกว่า 50 คน ทั้งนี้ รวมกันไม่น้อยกว่า 200 ตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นไปตามหลักการทางสถิติ
- ✓ คะแนนความพึงพอใจที่ได้จากแบบสำรวจเฉลี่ยต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

เกณฑ์การตัดสิน ผลการประเมินทั้งหมดต้องผ่านทั้งส่วนของผู้ประเมิน และชุมชนรอบข้าง

■ การพิจารณาขอบเขตของผู้ผลิตวัตถุดิบ (Supplier) จะพิจารณาเฉพาะผู้ผลิตที่เป็น First Tier ดังนี้

สถานประกอบการดำเนินการประเมินความเสี่ยง Supplier ตามหลักการสากล หรือที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนด โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมาก (High Impact)

- สถานประกอบการในประเทศ ที่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 จะต้องได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 ขึ้นไปจากกระทรวงอุตสาหกรรมทุกราย
- สถานประกอบการในต่างประเทศหรือ สถานประกอบการในประเทศที่ไม่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 ต้องแสดงหลักฐานการประเมินของผู้ยื่นขอว่าสถานประกอบการดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 ขึ้นไป

2. กลุ่มที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมปานกลาง (Medium Impact)

- สถานประกอบการในประเทศที่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 จะต้องได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 1 และมีแผนที่จะทำให้ได้อุตสาหกรรมสีเขียว อย่างน้อยระดับ 2 ภายใน 1 ปี
- สถานประกอบการในต่างประเทศหรือ สถานประกอบการในประเทศที่ไม่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 ต้องแสดงหลักฐานการประเมินของผู้ยื่นขอว่าสถานประกอบการดังกล่าวเป็นไปตามอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 1 และมีแผนที่จะทำให้ได้อุตสาหกรรมสีเขียวอย่างน้อยระดับ 2 ภายใน 1 ปี

3. กลุ่มที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย (Low Impact)

- สถานประกอบการในประเทศที่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 มีแผนที่จะทำให้ได้อุตสาหกรรมสีเขียวอย่างน้อยระดับ 2 ภายใน 3 ปี
- สถานประกอบการในต่างประเทศ หรือสถานประกอบการในประเทศที่ไม่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 ต้องแสดงหลักฐานการประเมินของผู้ยื่นขอว่าสถานประกอบการดังกล่าวมีแผนที่จะทำให้ได้อุตสาหกรรมสีเขียวอย่างน้อยระดับ 2 ภายใน 3 ปี

✓ การกำหนดระดับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การพิจารณาต้องประกอบด้วย

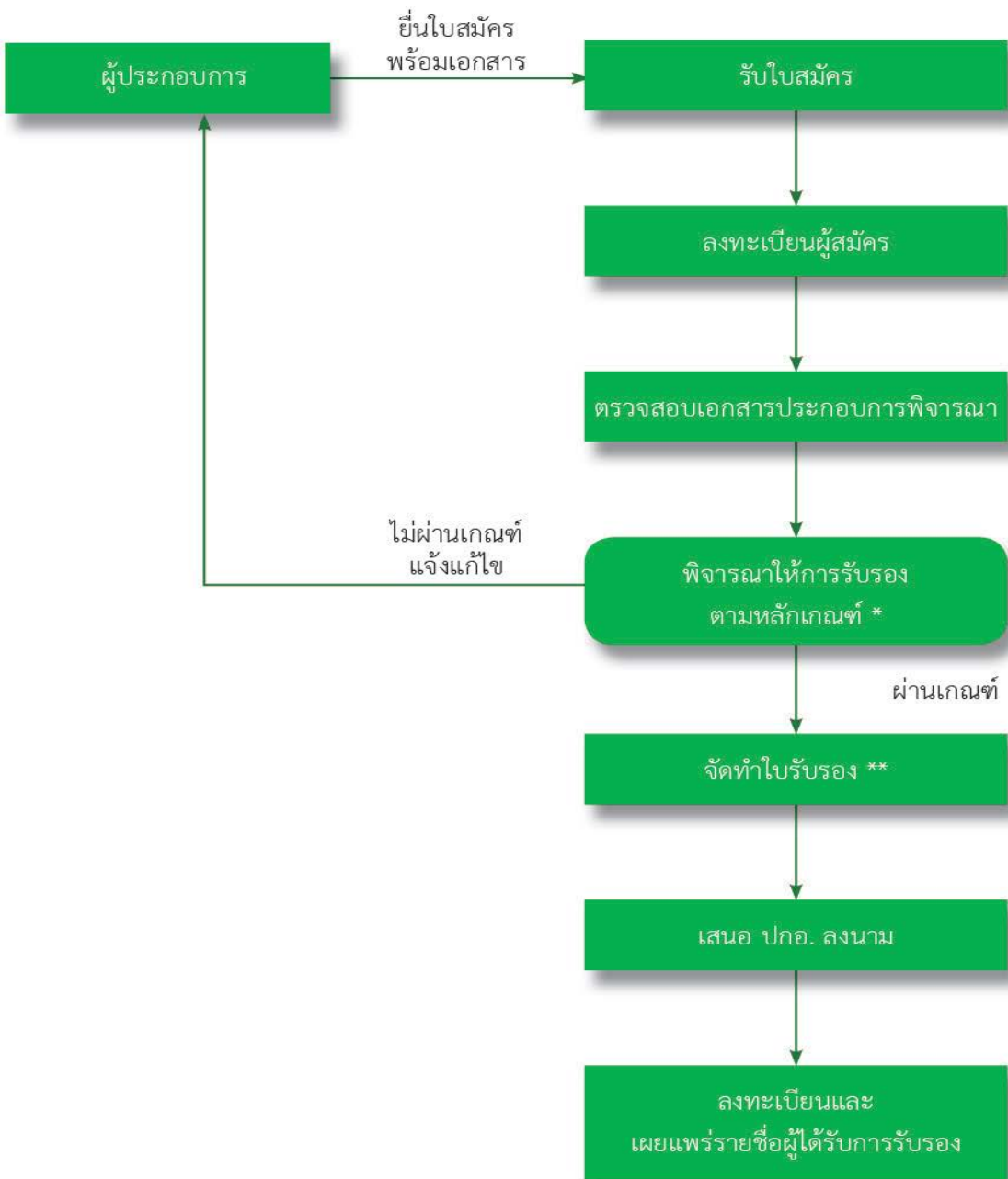
- **ระดับความรุนแรง (Severity)** ความรุนแรงของผลกระทบใน 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง มาก
- **โอกาส (Opportunity)** ที่จะเกิดผลกระทบใน 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง มาก

✓ แนวทางการประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เป็นขั้นตอนที่ระบุลำดับความเสี่ยงของอันตรายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของงานที่ครอบคลุมสถานที่ เครื่องจักร อุปกรณ์ บุคลากร และขั้นตอนการทำงาน ที่อาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยความเสียหายต่อทรัพย์สิน ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งต่างๆ รวมกัน การแบ่ง Supplier แนะนำให้ใช้หลักวิชาการในการประเมินความเสี่ยงตามแนวทางสากลที่เป็นมาตรฐานสากลหรือตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมให้ความเห็นชอบ

5 ขั้นตอนการดำเนินการ ให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

ขั้นตอนการดำเนินงานการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1 ระดับที่ 2 และระดับที่ 3

หมายเหตุ

* การพิจารณาให้การรับรอง

ระดับที่ 1 ถึง 3 (หน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด/สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม
สีเขียวเป็นผู้พิจารณาให้การรับรอง โดยพิจารณาจากเอกสารที่ยื่นพร้อมใบสมัคร

** สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวเป็นผู้จัดทำใบรับรองและดำเนินการดังนี้

- (1) จัดทำใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ตามระดับที่ได้รับ
- (2) เสนอปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณาลงนามใบรับรอง
- (3) ลงทะเบียนรายชื่อผู้ได้รับการรับรอง
- (4) ส่งใบรับรองให้ผู้ได้รับการรับรอง และแจ้งสำเนาให้หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายต่อไป

เอกสารที่ผู้สมัครต้องยื่นประกอบการขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1

1. เอกสารการประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม
2. หลักฐานการสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม เช่น บันทึกการประชุม ภาพถ่าย การตีตประกาศ หรือหลักฐานอื่นใด

เอกสารที่ผู้สมัครต้องยื่นประกอบการขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2

1. กรณีผู้สมัครได้รับการรับรองโครงการ/กิจกรรมที่คณะกรรมการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวให้การยอมรับในระดับที่ 2

ผู้สมัคร : ต้องยื่นเอกสารใบรับรองหรือประกาศนียบัตรของกิจกรรม โดย

- (1) กรณีใบรับรองหรือประกาศนียบัตรกำหนดวันสิ้นอายุ ณ วันที่ยื่นสมัครต้องยังไม่สิ้นอายุ
- (2) กรณีใบรับรองหรือใบประกาศนียบัตรไม่กำหนดวันสิ้นอายุ หรือสิ้นอายุแล้ว ต้องมีเอกสาร/หลักฐานที่สามารถแสดงได้ว่าองค์กรยังรักษาและคงไว้ซึ่งการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม

2. กรณีผู้สมัครไม่ได้รับการรับรองโครงการ/กิจกรรมที่คณะกรรมการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวให้การยอมรับ

ผู้สมัคร : ต้องยื่นเอกสาร ดังนี้

- (1) ต้องยื่นเอกสารการประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและหลักฐานการสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม เช่น บันทึกการประชุม ภาพถ่าย การตีพิมพ์ประกาศ หรือหลักฐานอื่นใด
- (2) แผนงานด้านสิ่งแวดล้อม ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมตามข้อ (1)
- (3) เอกสาร หลักฐาน สรุปผลความสำเร็จการดำเนินงานตามแผนอย่างน้อย 1 กิจกรรม/โครงการ

เอกสารที่ผู้สมัครต้องยื่นประกอบการขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2

ใบรับรองหรือประกาศนียบัตรของกิจกรรม ที่คณะอนุกรรมการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวให้การยอมรับในระดับที่ 3 โดย

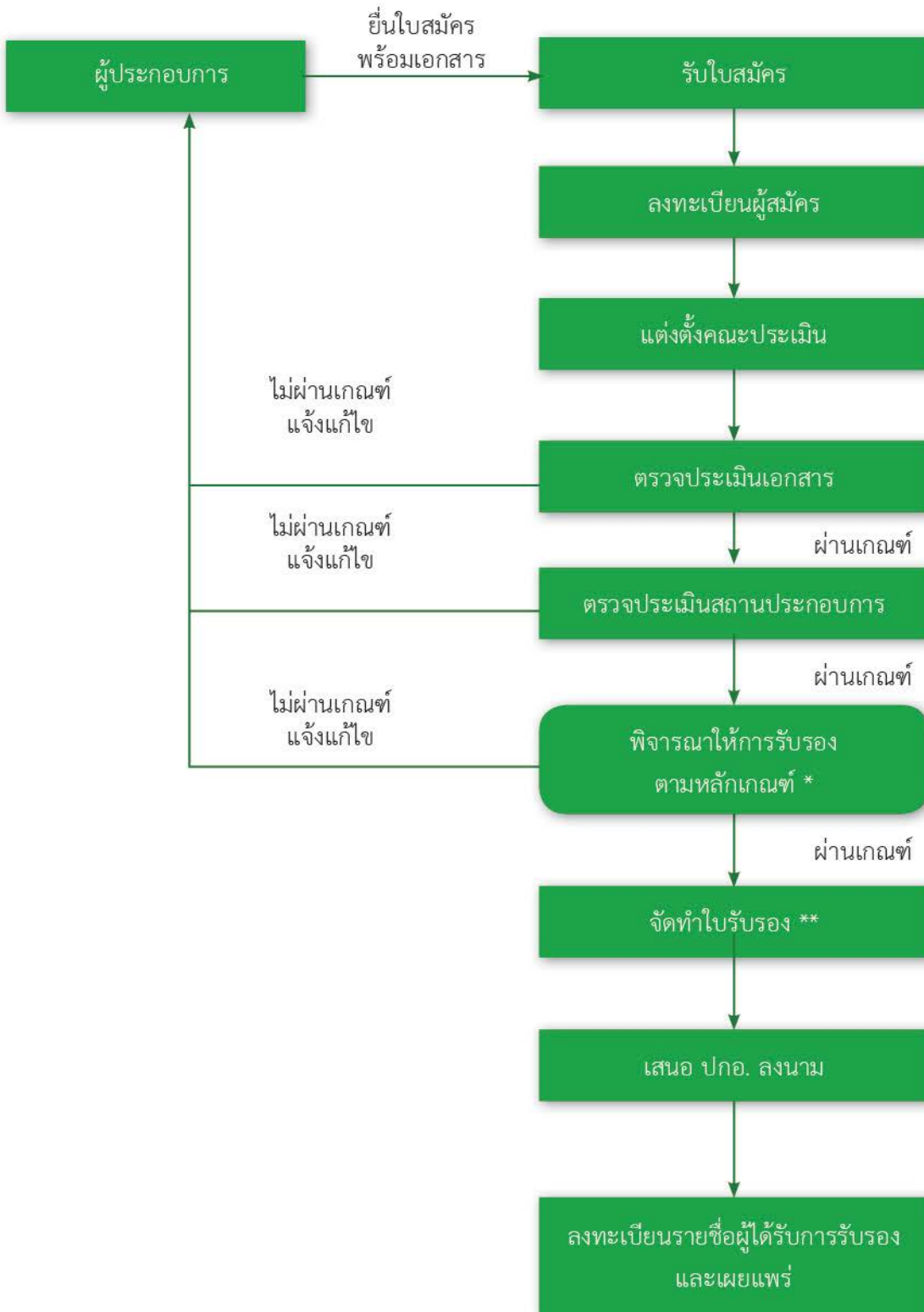
- (1) กรณีใบรับรองหรือประกาศนียบัตรกำหนดวันสิ้นอายุ ณ วันที่ยื่นสมัครต้องยังไม่สิ้นอายุ
- (2) กรณีใบรับรองหรือใบประกาศนียบัตรไม่กำหนดวันสิ้นอายุ หรือสิ้นอายุแล้ว ต้องมีเอกสาร / หลักฐานที่สามารถแสดงได้ว่าองค์กรยังรักษาและคงไว้ซึ่งการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ

สามารถตรวจสอบรายชื่อโครงการ กิจกรรม ที่จัดระดับอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1 ระดับที่ 2 และระดับที่ 3 ได้ที่ www.greenindustry.go.th

ขั้นตอนการดำเนินงานการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 และระดับที่ 5

หมายเหตุ

* การพิจารณาให้การรับรอง

ระดับที่ 4 และ 5 คณะอนุกรรมการพิจารณาให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว เป็นผู้พิจารณาให้การรับรอง โดยไปตรวจประเมิน ณ สถานประกอบการ

** สำนักอุตสาหกรรมจังหวัดกลาง เป็นผู้จัดทำใบรับรอง และดำเนินการดังนี้

- (1) จัดทำใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ตามระดับที่ได้รับ
- (2) เสนอปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณาลงนามใบรับรอง
- (3) ลงทะเบียนรายชื่อผู้ได้รับการรับรอง
- (4) ส่งใบรับรองให้ผู้ได้รับการรับรอง และแจ้งสำเนาให้หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายต่อไป

เอกสารที่ผู้สมัครต้องยื่นประกอบการขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4

1. ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 หรือใบรับรองหรือประกาศนียบัตรของโครงการ/กิจกรรมที่คณะอนุกรรมการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวให้การยอมรับในระดับที่ 3
2. รายงานการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม
3. รายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

เอกสารที่ผู้สมัครต้องยื่นประกอบการขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5

1. กรณีได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 ต้องยื่นเอกสาร ดังนี้
 - (1) ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4
 - (2) รายงานการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย และสรุปรายงานผลความสำเร็จเพื่อเผยแพร่
2. กรณียังไม่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 ต้องยื่นเอกสาร ดังนี้
 - (1) ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 หรือ ใบรับรองหรือประกาศนียบัตรของโครงการ/กิจกรรมที่คณะอนุกรรมการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวให้การยอมรับในระดับที่ 3
 - (2) รายงานการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม
 - (3) รายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

6 หลักเกณฑ์และเงื่อนไข การรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียว

กระทรวงอุตสาหกรรมให้บริการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันให้องค์กร สถานประกอบการอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรม หรือ สถานประกอบการเหมืองแร่ของประเทศไทย ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนในการบริหารจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยในการดำเนินการรับรองของกระทรวงอุตสาหกรรมมุ่งเน้นให้ความช่วยเหลือและกระตุ้นให้มีการพัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

6.1 ขอบข่าย

เอกสารนี้กำหนดขอบข่ายระดับอุตสาหกรรมสีเขียว นิยาม คุณสมบัติของผู้สมัคร การรับรอง เงื่อนไขสำหรับผู้ได้รับการรับรอง การตรวจติดตามผลและการตรวจประเมินใหม่ การเพิกถอนการรับรอง การยกเลิกการรับรอง การอุทธรณ์ การร้องเรียน และการโต้แย้ง การรักษาความลับ การแจ้งการเปลี่ยนแปลง และอื่นๆ รวมทั้งรูปแบบใบสมัครใบรับรอง และวิธีแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ในภาคผนวก

6.2 ระดับอุตสาหกรรมสีเขียว

อุตสาหกรรมสีเขียว มี 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

- ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)** หมายถึง องค์กรที่มีความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน
- ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)** หมายถึง องค์กรที่มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้
- ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System)** หมายถึง องค์กรที่มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับ และการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ
- ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)** หมายถึง องค์กรที่ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจ ดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกด้านของการประกอบกิจการ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) หมายถึง องค์กรที่แสดงถึงการขยายเครือข่ายตลอดโซ่อุปทานสีเขียว โดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเข้าสู่กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วยรายละเอียดเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

6.3 คุณสมบัติของผู้สมัคร

ผู้สมัครต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ผู้รับประทานบัตรเหมืองแร่หรือกิจการได้รับการจดทะเบียนการค้าในการประกอบธุรกิจทางด้านอุตสาหกรรม หรือเหมืองแร่
- ไม่เป็นผู้ถูกเพิกถอนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวมาก่อน เว้นแต่พ้นระยะเวลา 6 เดือนมาแล้ว
- ต้องดำเนินงานสอดคล้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

6.4 การรับรอง

- 1) ผู้สมัครต้องยื่นใบสมัครต่อกระทรวงอุตสาหกรรม ตามแบบใบสมัครรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ที่กำหนดในภาคผนวก 7.2 พร้อมหลักฐาน และเอกสารต่างๆ ตามที่ระบุไว้
- 2) เมื่อกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับใบสมัครแล้ว จะดำเนินการตามขั้นตอนในการตรวจสอบ/ตรวจประเมินเพื่อการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ดังนี้
 - 2.1) พิจารณาใบสมัครและรายละเอียดต่างๆ ของผู้สมัคร หากมีรายละเอียดที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขจะแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้สมัครทราบ
 - 2.2) กรณียื่นขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 1 ถึง ระดับที่ 3 เจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานส่วนกลาง หรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานภูมิภาคที่ได้รับมอบหมาย จะดำเนินการประเมินเอกสารเอกสารตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 1 หรือระดับที่ 2 หรือระดับที่ 3 ตามที่ประสงค์ขอรับการรับรอง และสรุปผลการประเมินเอกสารเสนอหัวหน้าหน่วยงานส่วนกลางหรือหัวหน้าหน่วยงานส่วนภูมิภาคที่ได้รับมอบอำนาจเพื่อพิจารณาอนุมัติให้การรับรอง
 - 2.3) กรณียื่นขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 หรือระดับที่ 5 จะมีการแต่งตั้งคณะผู้ประเมิน และดำเนินการตรวจประเมินตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 หรือระดับที่ 5 ที่ประสงค์ขอรับการรับรอง และสรุปผลการประเมินนำเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติให้การรับรอง
- 3) เมื่อคณะกรรมการ หรือหัวหน้าหน่วยงานส่วนกลาง หรือหัวหน้าหน่วยงานส่วนภูมิภาคได้พิจารณาอนุมัติให้การรับรองแล้ว กระทรวงอุตสาหกรรมจะออกใบรับรองให้โดย
 - (3.1) ใบรับรองให้เป็นไปตามตัวอย่างที่กำหนดใน ภาคผนวก 7.3

(3.2) ใบรับรอง กำหนดอายุใบรับรองแต่ละระดับ ดังนี้

- ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 1 มีอายุ 1 ปี
- ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 มีอายุ 2 ปี
- ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3, 4 และ 5 มีอายุ 3 ปี

(3.3) ไม่สามารถโอนใบรับรองให้กับผู้อื่นได้

4) การแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน ภาคผนวก 7.4

6.5 เงื่อนไขสำหรับผู้ได้รับการรับรอง

ผู้ได้รับการรับรองต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- 1) ผู้ได้รับการรับรองต้องรักษาไว้ซึ่งกิจกรรมหรือระบบที่ได้รับการรับรองตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวในแต่ละระดับที่ได้รับการรับรองตลอดระยะเวลาที่ได้รับการรับรอง
- 2) ผู้ได้รับการรับรองสามารถอ้างถึงการรับรองเฉพาะระดับที่ได้รับการรับรองเท่านั้น
- 3) หากผู้ได้รับการรับรองมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกิจกรรมหรือระบบในสาระสำคัญให้แจ้งกระทรวงอุตสาหกรรมทราบ
- 4) หากผู้ได้รับการรับรองโอนกิจการหรือย้ายสถานที่ประกอบการใบรับรองถือว่าหมดอายุ ให้ผู้ได้รับการรับรองแจ้งกระทรวงอุตสาหกรรม ทราบเพื่อดำเนินการตรวจประเมินเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาให้การรับรองใหม่พร้อมกับยกเลิกใบรับรองฉบับเดิม
- 5) ผู้ได้รับการรับรองต้องไม่นำใบรับรองหรือตราสัญลักษณ์การรับรองไปใช้ในทางที่ทำให้เกิดความเสียหายหรืออาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการได้รับการรับรอง
- 6) ผู้ได้รับการรับรองต้องยุติการใช้สิ่งพิมพ์สื่อโฆษณาที่มีการอ้างถึงการได้รับการรับรองนั้นอยู่ทั้งหมด เมื่อมีการเพิกถอน หรือการยกเลิกการรับรองไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใด
- 7) ผู้ได้รับการรับรองต้องระบุให้ชัดเจนในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าว่าใบรับรอง หรือการได้รับการรับรองไม่สามารถนำไปใช้ในนัยว่ากระทรวงอุตสาหกรรมให้ความเห็นชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วย
- 8) ผู้ได้รับการรับรองต้องให้ความร่วมมือแก่กระทรวงอุตสาหกรรมในการตรวจประเมินทุกครั้ง
- 9) ผู้ได้รับการรับรองต้องส่งมอบเอกสารหลักฐานต่างๆ ให้แก่กระทรวงอุตสาหกรรมเมื่อได้รับการร้องขอ
- 10) ผู้ได้รับการรับรองต้องจัดให้มีมาตรการและจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุที่จำเป็นแก่เจ้าหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมในการตรวจประเมินทุกครั้ง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่
- 11) ผู้ได้รับการรับรองต้องจัดทำและเก็บรักษาบันทึกข้อร้องเรียน และผลการดำเนินการกับข้อร้องเรียนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและระบบที่ได้รับการรับรองไว้ และต้องมอบบันทึกข้อร้องเรียนและผลการดำเนินการให้กับสำนักงานฯ เมื่อได้รับการร้องขอ

- 12) หากผู้ได้รับการรับรองประสงค์จะยกเลิกการรับรองให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้กระทรวงอุตสาหกรรมทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 90 วัน

6.6 การตรวจติดตามผลและการต่ออายุการรับรอง

- 1) กระทรวงอุตสาหกรรม จะตรวจติดตามผลกิจกรรมหรือระบบที่ได้รับการรับรองในแต่ละระดับอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง หรือตามความเหมาะสม หากครบกำหนดการตรวจติดตามแล้วไม่ยินยอมให้ไปตรวจติดตามภายใน 30 วัน กระทรวงอุตสาหกรรมจะยกเลิกการรับรอง
- 2) กระทรวงอุตสาหกรรม อาจดำเนินการตรวจติดตามผลก่อนครบกำหนดการตรวจติดตามปกติได้ สำหรับกรณีต่อไปนี้
 - (1) มีเหตุอันทำให้สงสัยว่าสมรรถนะการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมลดหย่อนลง ไม่เป็นไปตามระดับที่ได้รับการรับรอง
 - (2) มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญที่มีผลต่อกิจกรรม และการดำเนินการของผู้ได้รับการรับรอง เช่น การเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรที่สำคัญ เป็นต้น
 - (3) เมื่อมีการวิเคราะห์ข้อร้องเรียนหรือข้อมูล แล้วเห็นว่า ผู้ได้รับการรับรองไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขฉบับนี้
- 3) ในการตรวจติดตามผลอาจตรวจประเมินกิจกรรมหรือระบบที่ได้รับการรับรองทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนตามความเหมาะสม
- 4) การต่ออายุการรับรอง
 - (1) ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 1 ไม่สามารถต่ออายุการรับรองในระดับเดิมได้
 - (2) ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 สามารถต่ออายุการรับรองในระดับเดิมได้ แต่ต้องเป็นปฏิบัติการสีเขียวที่ไม่ซ้ำกับปฏิบัติการสีเขียวที่ได้รับการรับรองเดิม
 - (3) ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ถึง 5 สามารถต่ออายุการรับรองในระดับเดิมได้
- 5) กระทรวงอุตสาหกรรมจะดำเนินการเพื่อต่ออายุการรับรอง โดยการตรวจประเมินใหม่เมื่อใบรับรองสิ้นอายุ ทั้งนี้ต้องได้รับแจ้งจากผู้ได้รับการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 90 วัน ก่อนใบรับรองสิ้นอายุ ว่ามีความประสงค์ขอให้มีการรับรองอย่างต่อเนื่องโดยดำเนินการตรวจประเมินเอกสารหรือตรวจประเมินระบบทั้งหมดตามขั้นตอนในการตรวจประเมินเพื่อการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

6.7 การเพิกถอนการรับรอง

หากผู้ได้รับการรับรองไม่สามารถรักษากิจกรรมหรือระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามที่ได้รับ การรับรอง และ/หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนด คณะอนุกรรมการอาจพิจารณา ดำเนินการเพิกถอนการรับรองในกรณีใดกรณีหนึ่ง หรือหลายกรณีดังนี้

- (1) ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะอนุกรรมการกำหนด
- (2) ไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ได้รับการรับรองในสาระสำคัญ

- (3) มีข้อร้องเรียนที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อการรับรอง

6.8 การยกเลิกการรับรอง

ผู้ได้รับการรับรอง จะถูกยกเลิกในกรณี ดังต่อไปนี้

- 1) ผู้ได้รับการรับรองเลิกประกอบกิจการ
- 2) ผู้ได้รับการรับรองเป็นบุคคลล้มละลาย
- 3) ผู้ได้รับการรับรองแจ้งขอยกเลิกการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร
- 4) กระทรวงอุตสาหกรรมมีการประกาศแก้ไข หรือยกเลิกเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวที่ได้ให้การรับรอง
- 5) ผู้ได้รับการรับรองไม่ยินยอมให้กระทรวงอุตสาหกรรม ทำการตรวจติดตามภายใน 30 วัน นับจากวันที่ครบกำหนดการตรวจติดตาม ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมมีหนังสือแจ้งให้ทราบ

6.9 การอุทธรณ์ การร้องเรียน และการโต้แย้ง

- 1) การอุทธรณ์ต่อการตัดสินใจ หรือการดำเนินการใดๆ ที่มีผลกับผู้สมัครหรือผู้ได้รับการรับรอง
- 2) ผู้สมัครหรือผู้ได้รับการรับรอง สามารถยื่นอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่กระทรวงอุตสาหกรรม มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณา หรือการดำเนินการให้ทราบ โดยการยื่นอุทธรณ์ให้ยื่นเป็นลายลักษณ์อักษร ต่อประธานคณะกรรมการ
 - (1) กระทรวงอุตสาหกรรม จะแต่งตั้งคณะพิจารณาอุทธรณ์ที่ประกอบด้วยกลุ่มบุคคลเพื่อดำเนินการพิจารณาคำอุทธรณ์ และแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้รับคำอุทธรณ์
 - (2) ระหว่างการพิจารณาคำอุทธรณ์ยังไม่สิ้นสุดให้ถือว่าผลการพิจารณาเดิมยังมีผลใช้บังคับอยู่
 - (3) ผลการพิจารณาของคณะพิจารณาอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด
 - (4) ผู้ยื่นคำอุทธรณ์ต้องเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการพิจารณาอุทธรณ์ทั้งหมด ยกเว้นกรณีที่คำอุทธรณ์เป็นผลเนื่องจากความผิดพลาดของกระทรวงอุตสาหกรรม
- 3) การร้องเรียนและการโต้แย้ง

การร้องเรียนและการโต้แย้งให้ยื่นเป็นลายลักษณ์อักษรต่อกระทรวงอุตสาหกรรมหรือประธานคณะกรรมการเพื่อจะได้ดำเนินการหาข้อยุติตามขั้นตอนการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรมต่อไป

6.10 การรักษาความลับ

กระทรวงอุตสาหกรรม จะเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารต่างๆ ที่ได้รับจากผู้สมัคร หรือผู้ได้รับการรับรองไว้เป็นความลับ แต่จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้สมัคร หรือผู้ได้รับการรับรองอันเนื่องมาจากการเปิดเผยความลับโดยบุคคลอื่น เว้นแต่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของกระทรวงอุตสาหกรรม

6.11 การแจ้งการเปลี่ยนแปลง

- 1) ในกรณีที่มีการแก้ไขหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง กระทรวงอุตสาหกรรมจะแจ้งให้ผู้สมัคร หรือผู้ได้รับการรับรองทราบ
- 2) ผู้ได้รับการรับรองต้องปรับปรุงแก้ไขตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใหม่ ให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด จากนั้นกระทรวงอุตสาหกรรมจะทำการตรวจสอบการปรับปรุงแก้ไขของผู้ได้รับการรับรอง

6.12 อื่นๆ

- 1) กระทรวงอุตสาหกรรมไม่รับผิดชอบในการกระทำใดๆ ของผู้ได้รับการรับรองที่ได้กระทำไปโดยไม่สุจริต หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด
- 2) คณะอนุกรรมการฯ จะพิจารณาเพื่อออกใบรับรองฉบับใหม่ให้ผู้ได้รับการรับรองในกรณีดังต่อไปนี้
 - (1) ใบรับรองฉบับเดิมสิ้นอายุ และได้ดำเนินการตามข้อ 6.6 แล้ว
 - (2) ใบรับรองฉบับเดิมชำรุด หรือสูญหาย
 - (3) ผู้ได้รับการรับรองจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อใหม่และไม่มีผลกระทบต่อระบบการจัดการที่ผู้ได้รับการรับรอง ใบรับรองที่ออกใหม่ตามข้อ (2) และข้อ (3) มีอายุเท่ากับอายุใบรับรองฉบับเดิมที่ยังเหลืออยู่
- 3) กระทรวงอุตสาหกรรม จะทำการเผยแพร่รายชื่อผู้ได้รับการรับรองให้สาธารณชนทราบในเว็บไซต์ กระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานในกำกับ

7

การพาณิชย์

7.1

สำนักงานส่งเสริมและ
พัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว

คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ที่ ๔๒๗/๒๕๕๕
เรื่อง ตั้งสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว เป็นการภายใน

เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจตามนโยบายของรัฐบาล และยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวให้การประกอบกิจการเป็นมิตรกับสังคม ชุมชน สิ่งแวดล้อม และผลักดันให้ประเทศมุ่งสู่เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ประกอบกับปัจจุบันมีผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับต่างๆ เพิ่มขึ้นมาก ต้องมีขั้นตอนดำเนินการและบริหารจัดการรวมทั้งการพิจารณาออกใบรับรองจำนวนมาก ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญของการผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมเกิดความยั่งยืน อีกทั้งอุตสาหกรรมสีเขียวได้ปรากฏเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงให้ตั้งสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว เป็นการภายในของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ และอัตรากำลัง ดังต่อไปนี้

หน้าที่ความรับผิดชอบ

๑. เป็นหน่วยงานสนับสนุนในสถานะของฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
๒. จัดทำแผนแม่บทและกำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน
๓. จัดทำและพัฒนาแผนงาน โครงการ ระบบข้อมูล ฐานข้อมูล ตลอดจนเอกสารเชิงวิชาการที่สอดคล้องกับนโยบาย แผนแม่บท และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว
๔. ประชาสัมพันธ์ และเชิญชวนภาคธุรกิจอุตสาหกรรมให้เข้าร่วมเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว
๕. บริหารจัดการ บูรณาการการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวของหน่วยงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

๖. สนับสนุนและให้คำแนะนำทางวิชาการที่เกี่ยวข้องแก่หน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม
๗. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม
๘. ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

อัตรากำลังผู้ปฏิบัติงาน

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีอัตรากำลังผู้ปฏิบัติงานดังบัญชีรายชื่อแนบท้ายนี้

ให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ใช้อักษรย่อว่า สอช. หัวหน้าหน่วยงานใช้อักษรย่อว่า ผอ. สอช. และเลขที่หนังสือออกใช้ที่ ออก ๐๒๑๒/.....

โดยในระยะเริ่มต้น ให้ประสานงานและขอความร่วมมือจากบุคลากรของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยให้อุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัดให้การสนับสนุน รวมทั้งการประสานกับหน่วยงานระดับกรมภายในกระทรวงอุตสาหกรรม ตามที่ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

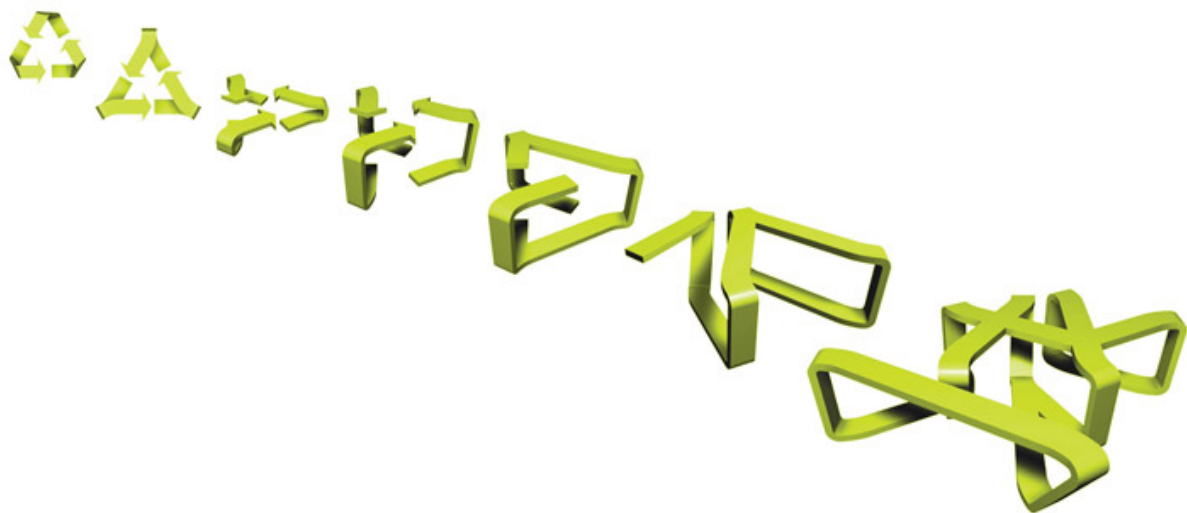
สั่ง ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี)
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

บัญชีรายชื่อผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
(แนบท้ายคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๔๒๗/ ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕)

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	ตำแหน่งเลขที่
๑.	นายเดชา จาตุธนานันท์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม	๕
๒.	นายสาธิต เทอดเกียรติกุล	วิศวกรโลหการชำนาญการพิเศษ กพร. กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม	๔๐๗
๓.	นายอาทิตย์ พัฒนพงษ์ชัย	วิศวกรชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	๕๔๕
๔.	นางศิตา ดอนชมไพร	นักวิชาการพัสดุชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	๖๕
๕.	นางสุพรรณณี ปิวาวัดนพานิช	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	๑๔๔

7.2

ตัวอย่างใบสมัคร
การรับรอง
อุตสาหกรรมสีเขียว

ใบสมัครการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

1. ข้าพเจ้า(ชื่อองค์กร)

2. ที่ตั้งสถานประกอบการ.....
 รหัสไปรษณีย์.....ทะเบียนโรงงานเลขที่.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

3. ชื่อผู้ประสานงาน.....โทรศัพท์.....
 โทรสาร.....

มีความประสงค์ขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ในระดับ
 (...) ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)
 (...) ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)
 (...) ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System)
 (...) ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)
 (...) ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network)

ได้แนบเอกสารเพื่อการพิจารณา ดังต่อไปนี้

() ระดับที่ 1: ประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม และหลักฐานการสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

() ระดับที่ 2: ใบรับรอง/ประกาศนียบัตรกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของ.....
 แผนงานด้านสิ่งแวดล้อม และรายงานผลความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนด

() ระดับที่ 3: ใบรับรอง/ประกาศนียบัตรกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของ.....

() ระดับที่ 4: ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3
 ใบรับรอง/ประกาศนียบัตรกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของ.....
 รายงานการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม
 รายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

() ระดับที่ 5: ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4
 ใบรับรอง/ประกาศนียบัตรกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของ.....
 รายงานการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม
 รายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ
 รายงานการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย และสรุปรายงานผลความสำเร็จเพื่อเผยแพร่

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า

- ข้อมูลรายละเอียดที่ระบุไว้ในใบสมัครและข้อมูลอื่นที่แนบประกอบเป็นความจริง
- จะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

สำหรับเจ้าหน้าที่ เลขที่ใบสมัคร..... รับเมื่อ..... ผู้รับใบสมัคร.....	ลงชื่อ..... ชื่อ..... ตำแหน่ง.....
--	--

7.3

ตัวอย่างใบรับรอง
อุตสาหกรรมสีเขียว
ทั้ง 5 ระดับ

การรับรองเลขที่ : ๑-๑/๒๕๕๔ นพ.....

ใบรับรองฉบับนี้ให้ไว้กับ

บริษัท โรงสีนาแกพงษ์เจริญ จำกัดที่ตั้งสถานประกอบการ เลขที่ ๑๔๔ หมู่ ๑๐ ถนนสายหนองญาติ-นาแก
ตำบลนาคู อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ๔๘๑๓๐

เพื่อรับรองว่าเป็น

อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๑**ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)**

มีความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน

ลงชื่อ

(นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ออกให้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

มีผลถึง วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เลขทะเบียนโรงงาน : จ ๓-๙(๑)-๑/๔๔ นพ.....

การรับรองเลขที่ : ๒-๑/๒๕๕๔ นม

ใบรับรองฉบับนี้ให้ไว้กับ

บริษัท แพนเอเชียฟุตแวร์ จำกัด

ที่ตั้งสถานประกอบการ เลขที่ ๕๗๘ หมู่ ๑๔ ถนนเลียงเมือง ตำบลในเมือง
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๑๑๐

เพื่อรับรองว่าเป็น

อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๒

ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)

การดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งใจ

ลงชื่อ

(นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ออกให้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

มีผลถึง วันที่..... ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เลขทะเบียนโรงงาน : ๓-๕๒(๔)-๑/๔๑ นม

การรับรองเลขที่ : ๓-๑/๒๕๕๕ รย.....

ใบรับรองฉบับนี้ให้ไว้กับ

บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)

ที่ตั้งสถานประกอบการ เลขที่ ๘๘/๘ นิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล ตำบลมาบตาพุด
อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ๒๑๑๕๐

เพื่อรับรองว่าเป็น

อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๓

ระบบสีเขียว (Green System)

การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ
มีการติดตามประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ลงชื่อ

(นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ออกให้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕

มีผลถึง วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เลขทะเบียนโรงงาน : น ๔๒(๑)-๓/๒๕๕๕-ญอล

การรับรองเลขที่ : ๔-๐๐๑/๒๕๕๕

ใบรับรองฉบับนี้ให้ไว้กับ

บริษัท ไทยยามาฮ่ามอเตอร์ จำกัด

ที่ตั้งสถานประกอบการ เลขที่ ๖๔ หมู่ ๑ ถนนบางนา-ตราด กม.๒๑ ตำบลศรีษะจรเข้ใหญ่
อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๕๔๐

เพื่อรับรองว่าเป็น

อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๔

วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)

ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกด้าน
ของการประกอบกิจการ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

ลงชื่อ

(นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ออกให้ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕

มีผลถึง วันที่..... ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘

เลขทะเบียนโรงงาน : ๓-๗๘(๑)-๓/๕๐สป

การรับรองเลขที่ :

ใบรับรองฉบับนี้ให้ไว้กับ

ชื่อสถานประกอบการ.....ที่ตั้งสถานประกอบการ
.....

เพื่อรับรองว่าเป็น

อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๕**เครือข่ายสีเขียว (Green Network)**มีเครือข่ายตลอดห่วงโซ่อุปทานสีเขียว โดยสนับสนุนให้ลูกค้าและพันธมิตรเข้าสู่
กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย

ลงชื่อ

(นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ออกให้ ณ วันที่

มีผลถึง วันที่.....

เลขทะเบียนโรงงาน :.....

7.4 วิธีแสดงตราสัญลักษณ์ การรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียว

1. ตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีรูปแบบและสัดส่วนดังข้างล่างนี้ ขนาดของตราสัญลักษณ์ให้เป็นไปตามความเหมาะสม และให้ใช้สีเขียวเท่านั้น
2. ผู้ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวเท่านั้นจึงจะมีสิทธิแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวดังกล่าวได้
3. การแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวให้แสดงพร้อมระดับอุตสาหกรรมสีเขียวที่ได้รับการรับรองและเลขที่การรับรอง ซึ่งสามารถอ่านได้ชัดเจน โดยต้องใช้สีของตราสัญลักษณ์และข้อความเป็นสีเขียว

ตัวอย่างการแสดงตราสัญลักษณ์การรับรอง มีดังต่อไปนี้

4. การแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวให้แสดงเพื่อการติดต่อโฆษณา และส่งเสริมการขายเท่านั้น และต้องไม่ใช้ในกิจการนอกเหนือจากที่ได้รับการรับรอง หรือทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดในกิจการที่ได้รับการรับรอง
5. การนำตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวไปใช้ร่วมกับผลิตภัณฑ์หรือบริการใดๆ ต้องอยู่ในกิจการที่ได้รับการรับรองเท่านั้น หากมีผลิตภัณฑ์หรือบริการอื่นใดร่วมอยู่ด้วยต้องระบุให้ชัดเจนว่าไม่อยู่ในกิจการที่ได้รับการรับรองนี้
6. การแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวบนผลิตภัณฑ์ หรือหีบห่อผลิตภัณฑ์ ต้องไม่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็น การรับรองผลิตภัณฑ์

7.5 ตัวอย่างการใช้ตราสัญลักษณ์ การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

Our Products
 Made from the finest species of selected rice. Produced by hygienic and advanced production line under global food safety standard. Suitable for various foods and dessert.

News Update

THAIFEX 2012

Burapa Prosper Co., Ltd. and the affiliate company, Smile Meal Co., Ltd., joined Thaixex World of Food Asia 2012. The exhibition was held at Impact Arena, Muangtong Thani, Bangkok, 23 - 27 May 2012.

Next Event •
 THAIFEX 2013
 Number Booth 1 MM 33

Green Industry
 กระทรวงอุตสาหกรรม
 อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2
 การรับรองเลขที่ ๒-๘๓๒๒๕๕๕

Testimonials

Our customers who have been using double bear flour to make their famous and delectable desserts

การใช้ตราสัญลักษณ์เพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้า

การติดตราสัญลักษณ์ที่สินค้า (Green Industry Mark)

ผู้ไอซ์ตราสัญลักษณ์

รอบรู้อินทร์

วารสารเพื่อความปลอดภัย อาชีวอนามัย สิ่งแวดล้อม และชุมชน ฉบับที่ 1/2556

โครงการยานพาหนะสีเขียวบนถนนสีขาว
อินทร์รักสิ่งแวดล้อม

สรุปสถิติอุบัติเหตุปี 2555 19

ร่วมแสดงความยินดีกับ
บมจ.ปูนซีเมนต์นครหลวง
(กิจการสระบุรี)
ในโอกาสที่ได้รับการรับรอง
อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ 4
วัฒนธรรมสีเขียว

7.6

แนวทางการพัฒนา
ภาคอุตสาหกรรม
ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11
(พ.ศ. 2555 - 2559)

แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

พัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืนด้วยการมุ่งเน้นการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์สู่ “อุตสาหกรรมสีเขียว” และคาร์บอนต่ำ บนฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน โดย

- 1) พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและพื้นที่ฟูสิ่งแวดลอมในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างความตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันของอุตสาหกรรมและชุมชน และส่งเสริมให้ภาคเอกชน ชุมชน สถาบันการศึกษาและภาครัฐร่วมกันพัฒนา ตั้งแต่การกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนามาตรฐานขององค์ประกอบที่จำเป็นของอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กำหนดมาตรการการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และผลกระทบต่อด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ ไปจนถึงการมีศูนย์เฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่กำหนดมาตรการให้ภาคเอกชนลงทุนเพื่อฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชนและภาครัฐในรูปแบบการสนับสนุนกิจการเพื่อสังคม รวมทั้งเตรียมพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจหลักแห่งใหม่ โดยการกำหนดเขตพื้นที่สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในแต่ละพื้นที่ให้มีขนาดที่เหมาะสมสอดคล้องกับขนาดของชุมชนและขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ และจัดหาข้อมูลขีดความสามารถการรองรับมลพิษของพื้นที่เพื่อเป็นเกณฑ์กำกับการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความสมดุลกับพื้นที่และชุมชน
- 2) พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมใหม่บนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าและยกระดับสินค้าให้มีคุณภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล และสร้างโอกาสทางการตลาดจากความต้องการอาหารที่เพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากรโลก โดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มพัฒนาในลักษณะเครือข่ายวิสาหกิจ สร้างเครือข่ายความร่วมมือและเชื่อมโยงการผลิตกับวิสาหกิจหรือธุรกิจอื่นๆ และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านการผลิตและแปรรูปสินค้า
- 3) เพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพภาคอุตสาหกรรม โดยการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานที่ส่งเสริมประสิทธิภาพ และยกระดับมาตรฐานการผลิต สนับสนุนการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างคุณค่าสินค้าอุตสาหกรรม เพื่อลดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ รวมทั้งประสานความร่วมมือ

การพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และสถาบันเฉพาะทางในการฝึกอบรมบุคลากรให้มีทักษะ มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และองค์ความรู้

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงการผลิตภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่กับอุตสาหกรรมท้องถิ่น และกระจายการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค โดยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) กับภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ผ่านระบบโซ่อุปทาน และเน้นการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ควบคู่ไปกับการจับคู่ทางธุรกิจเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมร่วมกัน

การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดย

- ดำเนินการตามกรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค อาทิ แผนงานด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 6 ประเทศ และความร่วมมือซึ่งการพัฒนาแม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน และระดับภูมิภาค อาทิ มติที่ประชุมรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อมอาเซียน รวมทั้งพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
- เสริมสร้างการผลิตและบริการสินค้าและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ลดมลพิษ ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่มีประสิทธิภาพ และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การขยาย “อุตสาหกรรมสีเขียว” การใช้พลังงานทดแทน การผลิตที่มีคาร์บอนต่ำ การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเผยแพร่ความรู้เรื่องเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม และมีต้นทุนที่ต่ำ การสร้างแรงจูงใจในภาคเอกชน และการสร้างหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

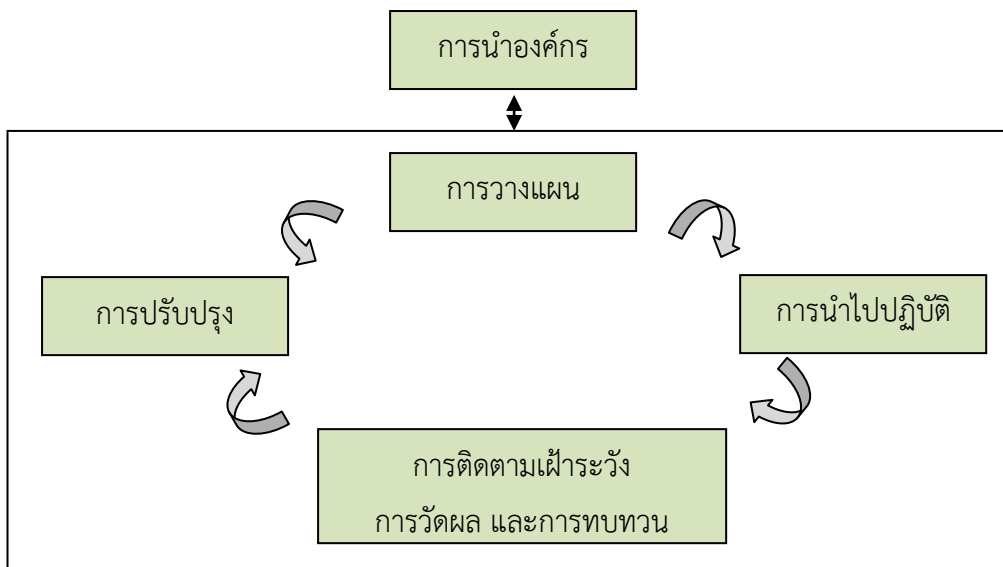

7.7 มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ภาคอุตสาหกรรม (มอก. 9999 เล่ม 1-2556)

แนวทางการบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมทั่วทั้งองค์กร

1 ทั่วไป

การนำมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล ผู้บริหารระดับสูงควรมีบทบาทในการนำองค์กร เพื่อใช้แนวทางอย่างต่อเนื่องในการวางแผน การนำไปปฏิบัติ การติดตามเฝ้าระวัง การวัดผลและการทบทวน และการปรับปรุง ดังแสดงในรูปที่ 3

รูปที่ 3 การบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมทั่วทั้งองค์กร

2 การนำองค์กร

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความศรัทธาต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความมุ่งมั่นในการนำมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล ผู้บริหารระดับสูงควรประพฤติตนเป็นแบบอย่าง และ

- (1) กำหนดทิศทางขององค์กร โดยการบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนหนึ่งของปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม นโยบาย กลยุทธ์ วัฒนธรรม โครงสร้าง หรือการ

ดำเนินการต่างๆ และสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรมีความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- (2) ทำให้มั่นใจว่าบุคลากรในองค์กรมีความสามัคคี และมีส่วนร่วมในการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมไปปฏิบัติ
- (3) จัดสรรบุคลากร เทคโนโลยี วิธีการ งบประมาณ เครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการดำเนินงานอย่างพอเพียง และทำให้มั่นใจว่ามีการใช้ทรัพยากรรวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- (4) ทำให้มั่นใจว่าองค์กรมีการปฏิบัติตามกฎหมายและดำเนินธุรกิจอย่างโปร่งใสและมีจริยธรรม
- (5) ให้ความสำคัญต่อการแข่งขันและการพัฒนาสังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งวัฒนธรรม ควบคู่กับการดำเนินธุรกิจ
- (6) มีการทบทวนผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจพอเพียงในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ และนำผลของการทบทวนไปใช้ในการปรับปรุงและวางแผนต่อไป

3 การวางแผน

องค์กรควรมีการวางแผนเพื่อการนำไปปฏิบัติ โดยกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน มีการติดตามเผื่อระวัง การวัดผลและการทบทวน และการปรับปรุง ตามความเหมาะสม เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสมเหตุสมผล และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการองค์กร

- (1) ประเมินขีดความสามารถทั้งปัจจุบันและอนาคตขององค์กร ซึ่งรวมถึงความพร้อมด้านบุคลากร กระบวนการ เทคโนโลยี งบประมาณ โดยพิจารณาข้อมูลประวัติศาสตร์และความเป็นมาขององค์กร และท้องถิ่นที่ดำเนินธุรกิจ รวมถึง ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยม ในการดำเนินธุรกิจขององค์กร
- (2) กำหนดกลยุทธ์ที่สนับสนุนหลักการของมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม และนโยบายด้านเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กร โดยพิจารณาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ซึ่งรวมถึงความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย ปัจจัยแห่งความสำเร็จและปัจจัยแห่งความล้มเหลวสภาพของอุตสาหกรรมทั้งในอดีต ปัจจุบันและความไม่แน่นอนในอนาคต การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม การเมืองและกฎระเบียบ ทั้งในและต่างประเทศ
- (3) วางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่สามารถวัดผลได้ในทุกระดับขององค์กร รวมถึงระดับบุคคล
- (4) บริหารความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ รวมถึงการกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินการบริหารความเสี่ยง

- (5) สื่อสารกลยุทธ์ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ นโยบาย และความเสี่ยง ให้บุคลากรในองค์กรมีความเข้าใจ และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4 การนำไปปฏิบัติ

องค์กรควบคุมการดำเนินการด้านต่างๆ ได้แก่ บุคลากร เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามกลยุทธ์ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ และนโยบายด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่กำหนดไว้

องค์กรควรมีการกำหนดช่องทางและวิธีการในการสื่อสาร ทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เกี่ยวกับการดำเนินการ ประสิทธิภาพ และผลลัพธ์ของการนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1 บุคลากร

องค์กรควร

- (1) จัดฝึกอบรมบุคลากรหรือการดำเนินการวิธีอื่นใด เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมให้บุคลากรมีความมั่งคั่ง มีความอดทน มีความเพียร มีวินัย สามารถพึ่งพาตนเอง ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีน้ำใจ มีการแบ่งปัน และมีความซื่อสัตย์สุจริต
- (3) ส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหาความรู้ ทฤษฎี และแนวคิดใหม่ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองและองค์กร ในการปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น และทำให้เกิดความสมดุลระหว่างความก้าวหน้าในการทำงานและการดำรงชีวิต
- (4) ส่งเสริมให้เกิดความสมดุลระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรและครอบครัว และการเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ชีวิตหลังเกษียณ รวมถึงการเก็บออมตั้งแต่วัยทำงาน การรักษาสุขภาพ การสร้างครอบครัวที่อบอุ่น การรวมกลุ่มหรือเครือข่ายเพื่อการมีสังคมหลังเกษียณ การสร้างต้นทุนในชีวิตหลังเกษียณ เช่น การมีความรู้ในการดำรงชีวิต การเตรียมตัวให้พออยู่พอกิน เป็นต้น
- (5) ส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้และเข้าใจถึงประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ รวมถึง ดิน น้ำ ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพ ในการจรรโลงจิตใจ การดำรงชีวิตและการพึ่งพากัน

4.2 เศรษฐกิจ

องค์กรควร

- (1) สร้างหรือดำเนินธุรกิจหลักให้มีความมั่นคงโดยใช้ความรู้ความสามารถหลักขององค์กร
- (2) พิจารณาผลตอบแทนจากการดำเนินธุรกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาวบนพื้นฐานของการแบ่งปันโดยมุ่งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
- (3) ขยายหรือลงทุนธุรกิจให้เหมาะสมกับฐานะขององค์กร โดยพิจารณาความสามารถในการรับภาระหนี้สินและภาระผูกพันอื่น และความเสี่ยงขององค์กรและคู่ธุรกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

- (4) ใช้และพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่ให้เหมาะสม สามารถบริหารจัดการเองได้สอดคล้องกับความต้องการ และสภาพแวดล้อมขององค์กร และตามสภาพภูมิศาสตร์และลักษณะสังคม
- (5) ส่งเสริมการใช้พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าและทันสมัย รวมทั้งสรรส่วนที่สำคัญและเป็น ประโยชน์ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการและสภาพแวดล้อมขององค์กร
- (6) ศึกษาวิทยาการและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าและทันสมัย รวมทั้งสรรส่วนที่สำคัญและเป็นประโยชน์ เพื่อกำหนดนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการและสภาพแวดล้อมขององค์กร
- (7) ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศให้บุคลากรทั่วทั้งองค์กรมีความคิดสร้างสรรค์ อันจะนำไปสู่การสร้างและ พัฒนานวัตกรรม
- (8) มีการสร้างนวัตกรรมด้านปัจจัยการผลิต ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ เทคโนโลยี องค์กร หรือการบริหาร จัดการ ที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับกลยุทธ์ และก่อให้เกิดความยั่งยืนขององค์กร ชุมชน และสังคม
- (9) ส่งเสริมให้มีการพัฒนานวัตกรรมจากภูมิปัญญาขององค์กร ชุมชนและสังคม โดยอาจพัฒนาร่วมกับ ชุมชน ผู้เชี่ยวชาญ เครือข่ายธุรกิจ องค์กรผู้บริโภคร หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานอื่นๆ

4.3 สังคม

องค์กรควร

- (1) ศึกษาประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนและสังคมที่องค์กรตั้งอยู่ รวมทั้งรักษาและ พัฒนาประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีไว้สืบเนื่องต่อไป
- (2) ส่งเสริมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสามัคคีปรองดองทั้งภายในองค์กร ชุมชน และสังคม
- (3) มีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเครือข่ายธุรกิจ องค์กรผู้บริโภคร หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานอื่นๆตาม ความเหมาะสมในการพัฒนาองค์กร ชุมชนและสังคม รวมทั้งการแบ่งปันความรู้และทรัพยากร เพื่อให้ เกิดความเข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้
- (4) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้แรงงานและปัจจัยการผลิตในชุมชนและสังคม เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน
- (5) เผยแพร่ความรู้และส่งเสริมให้มีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติในชุมชนและสังคม

4.4 สิ่งแวดล้อม

องค์กรควร

- (1) ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยคำนึงการได้มาของทรัพยากรและการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตั้งแต่การ จัดหาวัตถุดิบ การใช้และการจัดการของเสีย และคำนึงผลกระทบที่จะเกิดกับคนรุ่นต่อไป
- (2) รู้และแสดงให้เห็นถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานขององค์กร และแสวงหาความรู้ ตลอดจนจนแนวทางหรือวิธีการใหม่ๆ ในการลดและขจัดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเหล่านั้น

- (3) มุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และหลีกเลี่ยงการผลิตที่ไม่มีการจัดการ หรือการป้องกันมลภาวะ
- (4) ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ ศึกษาพลังงานทดแทน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินธุรกิจขององค์กร
- (5) กำหนดแนวทางในการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบครอบคลุมถึงการจัดหา การกักเก็บ การควบคุม การ บำบัด และการระบาย โดยไม่ทำลายแหล่งน้ำธรรมชาติ และค้ำประกันประโยชน์ของชุมชนและสังคมที่ ดำเนินธุรกิจ
- (6) มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พัฒนาและฟื้นฟูดิน น้ำ และป่า อันเป็นรากฐานของการดำรงชีวิตของชุมชน และสังคม

5 การติดตามเฝ้าระวัง การวัดผล และการทบทวน

องค์กรควรกำหนดวิธีการและติดตามเฝ้าระวัง วัดผล และทบทวนผลการดำเนินงาน ตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อแสดงให้เห็นว่า

- (1) การดำเนินขององค์กรสอดคล้องกับกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และนโยบายที่กำหนดไว้
- (2) การดำเนินงานขององค์กรสอดคล้องกับมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม
- (3) กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และนโยบายที่กำหนดไว้ยังมีความเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก
- (4) มีการป้องกันและการแก้ไข ในกรณีที่ผลการดำเนินงานมีแนวโน้มว่าจะไม่เป็นไปตามนโยบาย กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม

6 การปรับปรุง

องค์กรควรปรับปรุง พัฒนา และขยายผลการดำเนินงานตามมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม อย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่องผ่านนโยบาย กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ การติดตามเฝ้า ระวังการวัดผลและการทบทวนผลการดำเนินงานการป้องกันและการแก้ไข หรือการมีส่วนร่วมของบุคลากร และเครือข่าย

คณะทำงานโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

คณะทำงานสนับสนุนงานของกระทรวงอุตสาหกรรม (Support Team)

1. นายเดชา จาตุชนานันท์	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
2. นายสวัสดิ์ ลิขิตประยูรพงศ์	กรมโรงงานอุตสาหกรรม
3. นายชัชวาลย์ จิตดีเรืองเกียรติ	กรมโรงงานอุตสาหกรรม
4. นางสาวศิริกาญจน์ เหลืองสกุล	กรมโรงงานอุตสาหกรรม
5. นางดวงกมล สุริยฉัตร	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
6. นายสาธิต เทอดเกียรติกุล	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
7. นางสาวธารกมล ถาวรพานิช	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
8. นายทินวัฒน์ แก้วสวี่	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
9. นายบุญศิริ อังครุรัตน์	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
10. นางสาวจุฑารัตน์ อาชวรรัตน์ถาวร	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
11. นางสาวอรัญญา คชชาญ	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
12. นายธนะ อัลภาชน์	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
13. นางณัฏฐิญา เนตยสุภา	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
14. นายอาทิตย์ พัฒนพงศ์ชัย	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
15. นางศิริเพ็ญ กุศลานนท์	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

การตรวจประเมิน ณ สถานประกอบการอุตสาหกรรม

บริษัท วันไทยอุตสาหกรรมอาหาร จำกัด ผู้ผลิตบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ยำยำ

บริษัท มาบตาพุดโอเลฟินส์ จำกัด ในกลุ่ม เอสซีจีเคมิคอล

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาและดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ที่ ๑๖/๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียว

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม ได้แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๓๔๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เพื่อพัฒนาและดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ตามแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗) นั้น เพื่อให้การพัฒนาและดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และมุ่งสู่เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมจึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียว ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการฯ มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑. รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่ได้รับมอบหมาย	ประธานคณะกรรมการ
๒. รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานคณะกรรมการ
๓. ผู้แทน สำนักบริหารกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๔. ผู้แทน สำนักพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาบุคลากรด้านการมาตรฐาน
สำนักส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๖. หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบโลจิสติกส์ สำนักโลจิสติกส์
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	อนุกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาการใช้พลังงานและสิ่งแวดล้อม
สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๘. ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาด้านอ้อยน้ำตาลทราย
และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย	อนุกรรมการ
๙. ผู้แทนสำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๑. ผู้แทน สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	อนุกรรมการ

๑๒. ผู้แทน สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทน ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
แห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้แทน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๕. นายสาธิต เทอดเกียรติกุล
วิศวกรโลหการชำนาญการพิเศษ
สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๖. นางศิตา ดอนชมไพร
นักวิชาการพัสดุชำนาญการ
สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๗. นางสาวนิษฐา ใจจ้อง
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
สำนักบริหารงานการมีส่วนร่วม
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๑. กำหนดมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวและสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการแต่ละระดับ
๒. กำหนดแนวทางการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้สถานประกอบการ และประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว
๓. บูรณาการโครงการ/กิจกรรมทั้งภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว
๔. รายงานความคืบหน้าการดำเนินการต่อคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
๕. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี)
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

คำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม

ที่ ๑๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๗) ขึ้น โดยกำหนดยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาใน ๔ ด้าน คือ (๑) ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมในการแข่งขัน และการสร้างความเชื่อมโยงสู่พื้นที่และตลาดอาเซียน (๒) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สร้างคุณค่า มีนวัตกรรม และเชื่อมโยงกับการใช้วัตถุดิบในประเทศ รวมทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำ (๓) ยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และ (๔) ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน นั้น

เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมตามแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งสู่เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม จึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนา “โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว” ของกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้นใหม่ โดยยกเลิกคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรมที่ ๒๕๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการฯ มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑) คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	ประธาน
๑.๒ รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ที่ได้รับมอบหมาย)	รองประธาน
๑.๓-๑.๕ รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	กรรมการ
๑.๖-๑.๑๑ ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม	กรรมการ
๑.๑๒ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
๑.๑๓ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	กรรมการ
๑.๑๔ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	กรรมการ
๑.๑๕ อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	กรรมการ
๑.๑๖ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย	กรรมการ
๑.๑๗ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	กรรมการ
๑.๑๘ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	กรรมการ
๑.๑๙ ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
๑.๒๐ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง	กรรมการ

และขนาดย่อม	
๑.๒๑ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ เลขานุการ	กรรมการและ
๒) คณะกรรมการบริหารและดำเนินการ	
๒.๑ รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ที่ได้รับมอบหมาย) คณะกรรมการ	ประธาน
๒.๒ รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	รองประธาน
๒.๓ รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	รองประธาน
๒.๔ รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	รองประธาน
๒.๕ รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	รองประธาน
๒.๖ รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รองประธาน
๒.๗ รองผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	รองประธาน
๒.๘ ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
๒.๙ ผู้อำนวยการสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	กรรมการ
๒.๑๐ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ ว่าด้วยการรับรองระบบงาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	กรรมการ
๒.๑๑ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทรายและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย	กรรมการ
๒.๑๒ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	กรรมการ
๒.๑๓ ผู้อำนวยการฝ่าย ๑๐ ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
๒.๑๔ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	กรรมการ
๒.๑๕ นายเดชา จาตุธนานันท์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ ด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	กรรมการและเลขานุการ

๒.๑๖ นายสาธิต เทอดเกียรติกุล วิศวกรโลหการชำนาญการพิเศษ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๑๗ นายอาทิตย์ พัฒนพงศ์ชัย วิศวกรชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๑. กำหนดกรอบแนวความคิด แผนงาน แนวทางดำเนินการ และกรอบงบประมาณ เพื่อการพัฒนาและดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
 ๒. เป็นศูนย์กลางในการบูรณาการโครงการและกิจกรรมของหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเป็นองค์กรร่วมของ “โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว”
 ๓. ให้ “คณะกรรมการบริหารและดำเนินการ” กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของ “อุตสาหกรรมสีเขียว” ระดับต่างๆ ตลอดจนมาตรการและสิทธิประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ
 ๔. ให้ “คณะกรรมการอำนวยการ” เป็นผู้พิจารณาอนุมัติระดับต่างๆ ของอุตสาหกรรมสีเขียวแก่ผู้ประกอบการ รวมทั้งการพิจารณาอนุมัติให้ใช้เครื่องหมายหรือตราสัญลักษณ์ของอุตสาหกรรมสีเขียวให้ผู้ประกอบการเพื่อการต่างๆ ด้วย
 ๕. กำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
 ๖. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของโครงการ
 ๗. ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมมอบหมาย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป โดยให้รายงานผลความคืบหน้าของโครงการทุกเดือน

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี)
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

คำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม

ที่ ๑๕ / ๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินและการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม ได้แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๓๔๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เพื่อพัฒนาและดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ตามแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๗) นั้น เพื่อให้การพัฒนาและดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งสู่เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม จึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินและการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการฯ มีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑. รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
นายพลสุ โลหารชุน	ประธานคณะกรรมการ
๒. รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	รองประธานคณะกรรมการ
๓. ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีความปลอดภัย
กรมโรงงานอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๔. ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน
กรมโรงงานอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	อนุกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ
ว่าด้วยการรับรองระบบงาน
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๗. รองผู้อำนวยการสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ	อนุกรรมการ
๘. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐาน
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	อนุกรรมการ

๙. ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๐. ผู้แทนสถาบันสิ่งแวดล้อม
๑๑. ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๑๒. นางสาวอรัญญา คชชาญ
นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการพิเศษ
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
๑๓. นายอาทิตย์ พัฒนพงศ์ชัย
วิศวกรชำนาญการ
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๑๔. นางสาวจุฑารัตน์ อาชวรัตน์ถาวร
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๒. อำนาจหน้าที่

๙. กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และแนวทางในการประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว
๑๐. คัดเลือกและแต่งตั้งผู้ตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว
๑๑. ตรวจสอบผลการประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว
๑๒. รายงานความคืบหน้าการดำเนินการต่อคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
๑๓. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี)
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

1. นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี : 2554. **อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)** . กรุงเทพมหานคร
2. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) **คู่มือการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001:2004**. กรุงเทพมหานคร: สมอ. 2549
3. มอก. 14001-2548: **ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม : ข้อกำหนดและข้อแนะนำในการใช้** กรุงเทพมหานคร: สมอ. 2548
4. มอก. 26000-2553 : **แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคม** กรุงเทพมหานคร: สมอ. 2543
5. ISO 14001:2004: **Environmental Management Systems - Requirements with Guidance for Use**. Geneva: ISO, 2004.
6. ISO 26000 : 2010 **Guidance On Social Responsibility**. Geneva: ISO, 2010.
7. แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม <http://www.industry.go.th>
8. ข้อกำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว กระทรวงอุตสาหกรรม <http://www.greenindustry.go.th>
9. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, **แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)** <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=395>
10. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม **แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม (มอก. 9999 เล่ม 1-2556)** http://www.masci.or.th/intelligence_news_details_th.php?id=1014

กระทรวงอุตสาหกรรม

“มุ่งมั่นในการสร้างความประทับใจ
ด้วยบริการที่รวดเร็ว มีคุณภาพและโปร่งใส”

“กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นที่พึ่ง
ของผู้ประกอบการและประชาชนอย่างแท้จริง”

ลิขสิทธิ์

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว (สอข.)

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม